

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 73

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 12 de febrer del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 802/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificacions del projecte del nou hospital de Can Misses a Eivissa. 3147
  - 2) **RGE núm. 804/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa ICAPE. 3147
  - 3) **RGE núm. 808/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la fira Matka de Helsinki. 3148
  - 4) **RGE núm. 820/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del Sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència. 3149
  - 5) **RGE núm. 821/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conjuntura laboral. 3150
  - 6) **RGE núm. 875/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a confiança entre el sector financer. 3151
-
-

- 7) RGE núm. 801/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a les navilieres que cobreixen els trajectes interinsulars. 3152
- 8) RGE núm. 803/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció educativa. 3153
- 9) RGE núm. 805/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació d'instal·lacions portuàries. 3154
- 10) RGE núm. 806/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació de les ajudes finalistes. 3155
- 11) RGE núm. 807/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de cures pal·liatives a pediatria de l'hospital de Son Espases. 3155
- 12) RGE núm. 809/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades organitzades pel SOIB mitjançant la xarxa Eures. 3156
- 13) RGE núm. 823/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transparència i control públics. 3157
- 14) RGE núm. 824/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc a l'atenció sanitària. 3158
- 15) RGE núm. 828/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures per evitar la mala imatge de la capital i les Illes. 3159
- 16) RGE núm. 810/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obligació de servei públic dels vols Menorca-Madrid. 3160
- 17) RGE núm. 811/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a declaració d'IRPF del Sr. President. 3161
- 18) RGE núm. 825/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activar l'economia. 3162
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5823/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a ports esportius. 3164
- III. MOCIÓ RGE núm. 427/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a consecució dels objectius de dèficit, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 224/13. 3170
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1325/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a creació del consell assessor de municipis. 3177
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començam la sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 802/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificacions del projecte del nou hospital de Can Misses a Eivissa.

La primera pregunta, RGE núm. 802/13, relativa a modificacions del projecte del nou hospital de Can Misses a Eivissa, la formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller de Salut, fa uns dies que vostè es va desplaçar a l'illa d'Eivissa per anunciar un nou impuls a les obres de construcció de l'hospital Can Misses. Allí va presentar el modificat del projecte, un modificat que incorpora millores assistencials que han estat proposades pels professionals de l'àrea de salut d'Eivissa. Aquesta modificació del projecte inicial també preveu, a la fi, un espai de 500 metres quadrats per destinar al servei de radioteràpia amb un búnquer inclòs, i això sí que serà una realitat i no una promesa buida com hem vist en altres etapes. També preveu -i això és important- una reducció de 33 milions d'euros del cost de la concessió a trenta anys, sense que això suposi una alteració de les característiques bàsiques del projecte.

Sr. Conseller, els diputats del nostre grup, especialment els diputats d'Eivissa, el felicitem per aquest modificat i li agraïm que es dinamitzin les obres de construcció d'aquest centre sanitari tan important per a la gent d'Eivissa i Formentera. Sabem que ara hi ha quasi 60 persones treballant-hi, que a finals d'aquest mes s'incrementaran a 180 perquè aquest hospital pugui finalitzar quan acabi l'any 2013.

Tampoc no vull deixar de dir com són de dispars les característiques d'aquest modificat de les que vàrem veure a les obres de l'hospital Son Espases. Ara s'escolten els professionals que hi treballen, ara s'aconsegueix una reducció amb la concessionària, no es malbaraten els sous públics, no es fan obres absurdes i innecessàries perquè hi ha males consciències, no necessitam muntanyetes enjardinades, no es fan obsequis injustificables a la concessionària durant trenta anys, que llavors recauen sobre les espatlles de la ciutadania, etc. Aquesta és la manera d'executar les obres que té el Govern del Partit Popular i llavors ens diuen a nosaltres que som els que feim malbé la sanitat pública.

Voldríem saber, Sr. Conseller, quina és la seva opinió personal sobre les característiques d'aquest modificat del projecte de construcció de l'hospital Can Misses d'Eivissa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Palau. La valoració que feim des del Govern és molt positiva. El que hem fet des del Servei de Salut, des de la subdirecció d'Infraestructures ha estat tenir ben clar els moments que corren, els moments econòmics, i treure un modificat per a aquest hospital de l'illa d'Eivissa que pogués reflectir en un futur immediat un hospital modern, un hospital que és l'únic que encara no s'havia renovat de tots els que tenim a la xarxa pública i fer-ho des del màxim diàleg i consens amb els professionals.

S'han tengut en compte -com bé vostè deia- totes aquelles reclamacions que els cap de servei ens havien fet arribar i, a més, amb un estalvi econòmic, negociant els preus -com deia- pel moment econòmic que tenim, els preus a la baixa amb la concessionària i adaptant-ho, com deia, als temps actuals de crisi econòmica.

La veritat és que vull agrair també a la concessionària la disposició que ha tingut, hi ha hagut moments durs i difícils, però l'important és que els eivissencs tendran en aquest darrer trimestre d'enguany tota la infraestructura acabada.

Per tant, la valoració és molt positiva perquè des del Govern el que feim és donar una solució al que era un projecte que s'havia intentat des d'altres formacions polítiques, deixar clar com si estigués en *stand by* o com si no hi comptàssim i, per tant, és una aposta de cara al futur sanitari de l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 804/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa ICAPE.

Passam a la següent pregunta, segona pregunta, RGE núm. 804/13, relativa a programa ICAPE, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens trobam en aquest parlament amb la singular situació de tenir una oposició únicament preocupada a desprestigiar, intoxicar, fins i tot a arribar a insultar les institucions i les persones que les governen, cada vegada amb postures més radicals i a la vegada més i més allunyades dels ciutadans d'aquestes illes.

En compliment d'una promesa electoral el Govern del Partit Popular va aprovar a l'inici de la legislatura la Llei de suport a l'emprenedor, a la micro, petita i mitjana empresa, una llei que va rebre el suport pràcticament unànime d'aquest parlament. Al capítol segon de la llei, titulat *Talent i capital humà*, es preveia la creació de mòduls per a la formació de l'esperit emprenedor dins tots els nivells formatius amb la finalitat de donar valor a la figura de l'emprenedor, als seus valors i habilitats, reforçar els vincles entre el món de l'empresa i el sistema educatiu, així com la incorporació del concepte d'ètica empresarial i responsabilitat social corporativa.

Recentment s'ha presentat per part de la Vicepresidència Econòmica juntament amb la Conselleria d'Educació el Pla integral d'impuls a les capacitats emprenedores a l'educació per donar precisament cobertura a la previsió feta a la llei, un pla al qual part de l'oposició no ha tardat a criticar, precisament per part de la coalició que tenia aquell llarguíssim nom gairebé un nom per a cada diputat.

S'han arribat a dir frases tan desafortunades -i escoltin bé perquè s'han quedat ben a ple- com que el pla era adoctrinar als alumnes al capitalisme més competitiu, que està a la línia d'una educació elitista, que no educa per a les bones pràctiques empresarials, que educa a la competència agressiva, i tot això fins i tot abans que el pla s'hagi posat en funcionament. És a dir, per una banda voten a favor d'una llei de suport a l'emprenedor, però critiquen injustificadament el seu desenvolupament; sincerament, crec que alguns han perdut el nord.

M'agradaria, Sr. Vicepresident, que ens explicàs quins són els objectius del Pla integral d'impuls a les capacitats emprenedores a l'educació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat, miri, crec que -ja ho hem dit en altres ocasions- hi ha grups d'aquesta cambra que són pràcticament incompatibles amb l'activitat econòmica pròspera i amb capacitat de futur.

(Remor de veus)

En aquest sentit, això no és més que una prova més, és una prova més perquè evidentment vivim en un món canviant, un món que es va transformant, un món on totes les grans variables de caire social són sotmeses a transformacions, a canvis, a adaptacions de forma permanent i és evident que en una situació així, les empreses que es dediquen a cobrir les necessitats de la població, que es dediquen a cobrir les necessitats de les demandes que també són canviant, necessiten savia nova, necessiten d'alguna manera que hi hagi un esperit emprenedor dins la seva joventut, i aquest esperit emprenedor no només el tenen les persones, el tenen les col·lectivitats que fa que puguin avançar, que es puguin adaptar, que puguin transformar-se, que puguin resoldre les aspiracions col·lectives d'una forma clara, d'una forma contundent i d'una forma sòlida.

Això és important perquè de tot es pot aprendre en aquesta vida i aprendre a emprendre és quelcom que a tots crec que ens ha d'alegrar perquè significa tenir capacitat de tenir il·lusions, tenir capacitat de no només tenir-les i quedar-se aturats, sinó tenir-les i posar-se en marxa per poder assolir-les. Es tracta d'això, demostrar que això és possible, demostrar que això és perfectament viable i que això ens pot dur a tots a una situació on els nostres joves tinguin molta més capacitat d'adaptació a l'entorn en què viuen i a les demandes de tota la societat.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 808/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la fira Matka de Helsinki.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 808/13, relativa a la fira Matka de Helsinki, que formula el Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports.

Sr. Delgado, el sector turístic europeu i les destinacions turístiques en l'àmbit mundial centren la seva promoció del (...) en tres fires puntuals: FITUR a Madrid, la Word Travel Market de Londres i la ITB de Berlin, però tota destinació turística com cal i que vulgui ser competitiu no pot faltar a fires menors, sense tant de nom, però d'una importància i potencial turístic molt elevat per a destinacions com la nostra, les Illes Balears.

Un dels mercats emissors cap a les nostres illes són els països nòrdics, com a data l'entrada de turistes dels països nòrdics a Espanya ha crescut un 6,9% el 2012 respecte del 2011, és el segon mercat de major creixement després del francès amb un 7,1%. Balears es consolida com a la segona comunitat autònoma d'entrada de turistes estrangers amb un creixement del 3,3% per darrera de Catalunya.

Recentment s'ha celebrat la Fira Matka de Helsinki, a la qual la Conselleria de Turisme va assistir per promocionar l'oferta turística balear.

Sr. Delgado, ens pot donar una valoració de l'assistència a la Fira Matka de Helsinki, expositors que va tenir, visitants, assistència de professionals, expectatives de creixement de cara a la temporada 2013, acord de connectivitat si n'hi va haver o quina aposta fan el majoristes de viatge nòrdics per a les nostres illes?

En definitiva, un petit (...) que reflecteixi que l'estratègia turística dissenyada per la seva conselleria i contemplada en el Pla d'acció de promoció turística per al 2013 s'està complint, malgrat que des de l'oposició es vulgui intoxicar la seva gestió donant missatges sensacionalistes.

Per cert, Sr. Conseller, aquest diputat farà pública la seva declaració de renda, sap si l'oposició farà el mateix? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado, contestaré a su primera pregunta. La valoración en relación a esta feria es muy positiva. Esta feria es considerada la cita turística más importante de los países nórdicos, no sólo reúne profesionales de Finlandia, sino también representantes turísticos de Noruega, Suecia, países bálticos y Rusia, los grandes touroperadores de estas zonas como Finnair, Tui, Thomas Cook, no faltaron a la cita y su presencia facilitó los negocios y la venta de plazas de cara a las temporadas media y alta. La feria contó con 1.180 expositores y tuvo más de 85.900 visitantes, incluyendo 15.000 profesionales de la industria del turismo y consumidores finales y la conselleria participó en un stand con la empresa balear Delfín Hotels juntamente con Tourespaña.

España es el segundo destino extranjero en verano para el mercado finlandés, únicamente precedido por Grecia. Los finlandeses son un mercado de alto poder adquisitivo y en el acumulado de enero a noviembre de 2012 llegaron a Baleares 40.704 turistas finlandeses, un 46,4% más que en el mismo periodo de 2011.

En cuanto al turismo nórdico en general, se prevé que este año va a haber un buen comportamiento, se espera un incremento del 15% de turistas nórdicos hacia los destinos españoles para abrir el primer trimestre del año con un incremento del 9% en el gasto y un aumento del 24% en sus pernoctaciones hoteleras. Las islas aparecen en este mercado como un destino bastante consolidado lo que nos hace estar optimistas para el futuro.

Respecto a la conectividad parece ser que Ryanair ha añadido conexiones a partir de marzo de este año con Suecia, Noruega y Finlandia, concretamente con Estocolmo, Gotemburgo, Smaland, Malmö y (...) en Suecia, Oslo Riga y Oslo Torp en Noruega y Tampere en Finlandia. Los touroperadores finlandeses amplían para 2013 su oferta con los destinos de las islas donde ya estaban presentes, Aurinkomatkat en el Puerto de Sóller, Finnmatkat en Son Bou, Els Canutells, en Punta Prima, el Arenal, Cala Mesquida i Can Picafort i (...) en Cala d'Or i Cala San Vicente.

La participación en la Feria de Helsinki forma parte de la estrategia turística de la Conselleria de Turismo y Deportes contemplada en el Plan de acción de promoción turística para este año 2013 y evidentemente todos estos mercados, pese a ser buenos en sí, también son muy buenos para el caso que nos está ocurriendo ahora de poder compensar la bajada de otros mercados, como puede ser el español o el italiano.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 820/13, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del Sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència.

Quarta pregunta, RGE núm. 820/13, relativa a aplicació del sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència, que formula la diputada Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, està vostè satisfet amb l'actual aplicació de la Llei de dependència?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Li he de reconèixer, Sra. Obrador, que és un sistema millorable i que feim feina per fer-ho i ho feim des de dos fronts: des d'un increment de l'esforç econòmic passant de 2,6 milions d'euros de nòmina mensual a 3 milions d'euros, i des d'un punt de vista administratiu per tal de prioritzar i que no hagin de cobrar els hereus, en molts de casos amb el sistema que es venia aplicant des del 2010.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, però les dades canten, Sr. Conseller, aquesta no és la realitat. La realitat de les decisions del Partit Popular han provocat que més de 13.000 persones amb dependència moderada de les Illes Balears hagin quedat sense dret a prestació, que 480 persones han sortit del sistema de dependència quan ja estaven cobrant o rebent una prestació. Vostès han deixat al limbe de la dependència a més de 20.000 persones, moltes tenen més de 80 anys. Creu que podran esperar que vostès arribin al compliment de l'objectiu de dèficit per tenir una prestació, per tenir una residència?, quantes persones moriran sense haver tengut aquest dret?

El passat mes de gener el Partit Popular va acordar modificar l'aportació estatal que fa a les comunitats, ara es prioritzarà el pagament de les places residencials per damunt les prestacions econòmiques, un acord que perjudica especialment

les Illes Balears i que beneficia, especialment també, l'oferta residencial privada.

L'impacte econòmic de les reduccions estatals en dependència a la nostra comunitat significa que l'any passat hem deixat d'ingressar 15.400.000 euros, un 18,9% manco que l'any anterior, quasi 8 punts per sota la mitjana estatal, quan el PP nacional castiga les persones de les Illes Balears sempre rebent una ració extra de càstig.

Miri, el bessó de la demolició de la dependència es diu privatització i té un nom: prestació econòmica vinculada al servei, significa que els dependents rebran un taló que podrà arribar fins a 700 euros. La diferència entre el que rebran i el cost del servei l'hauran de pagar els dependents, els que tinguin recursos pagaran en metàl·lic o amb el seu patrimoni, com ja està passant, els que no tinguin res hauran d'anar a la xarxa pública. Ja veu, Sr. Conseller, que amb vostès avançam cap al passat: els rics a allò privat i els pobres a allò públic.

Sr. Conseller, com a diputada i com a ciutadana, sent vergonya pel comportament d'un PP sense ànima. Sent vergonya per vostè, per consentir, per cooperar a la demolició d'una llei feta per protegir la dignitat de les persones majors, la dignitat de les persones dependents.

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo, Sra. Obrador, li recomanaria que reflexionàs un poc i llegís menys, i li ho dic perquè l'informe del Tribunal de Comptes sobre el sistema de dependència és lapidari, i el Tribunal de Comptes, que és un òrgan no polititzat, que se'ns podria taxar de polititzar a vostè i a mi, el que diu *"recalca el òrgano fiscalizador de seguir esta tendencia -aquest sistema que vostès inventaren i s'equivocaren fins i tot amb les previsions- podría provocarse que el sistema de dependencia se convirtiera en un sistema de subsidios -el que vostès varen inventar- en vez de una red asistencial de servicios"*.

Al Partit Popular el que li interessa és primar aquests serveis i a més li he dit que era un sistema millorable respecte del que vostès varen gestar en aquests anys del 2007 al 2011. Li he dit que nosaltres feim feina des del punt de vista de l'esforç econòmic, per tant, la comunitat autònoma en un moment difícil posa 400.000 euros més en la prestació del pagament de la nòmina de dependència i a més, hem primat el canvi de criteris des d'un punt de vista administratiu.

No sé si vostè coneix que el sistema que vostès aprovaren el juny de 2010 corresponia a un pagament fraccionat cada mes de març fins a l'any 2017, endeutament a mig i llarg termini. Això no és responsable.

El Partit Popular el que vol és que els usuaris rebent aquesta prestació econòmica quan la necessiten, que és quan viuen, i per això amb el nostre canvi de sistema 445 usuaris ja hi han estat inclosos, perquè al desembre de 2012 hem canviat el sistema i quan entren en nòmina cobren ja tots els endarreriments.

Aquest canvi de sistema aprovat que vostès varen fer l'any 2010 el que feia era perjudicar. Vostès s'omplen la boca i nosaltres intentem arreglar les coses des d'un punt de vista no només econòmic sinó també de prestació de serveis i feim feina pel tema de la teleassistència... vostè diu que no és veritat, però llegeixi els informes del Tribunal de Comptes que diuen que estan equivocades les previsions amb les quals aprovaren la llei i que a més, l'estudi econòmic és més que dubtós.

Per tant, Sra. Obrador, no vengui aquí a fer demagògia i reflexioni un poc sobre el que llegeix. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 821/13, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conjuntura laboral.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 821/13, relativa a conjuntura laboral, que formula la Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Senyores diputades, senyors diputats, un any ja de la reforma laboral, el gran canvi estructural que ens havia de permetre avançar en aquest moment que tenim que s'han rebaixat, evidentment, els costos dels acomiadaments fins a gratis total per als nous contractes, que s'han flexibilitzat les condicions laborals, que s'han rebaixat els salaris, que s'han precaritzat els llocs de feina existents, i tots aquests elements per justificar l'oportunitat de crear ocupació, però tampoc. Fa un any, fa més d'un any que en aquesta comunitat autònoma no s'ha creat ni un lloc de feina més nou. Per tant, en aquest sentit, i dins aquesta situació, com ho valora el Sr. Conseller?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, moltes gràcies. Evidentment, venim d'una situació d'uns desequilibris absolutament explosius, d'uns desequilibris d'unes dimensions colossals i això requereix un canvi d'estructura per part del món empresarial i per part del món legislatiu. Crec que es fan els canvis, crec que avançam, crec que les empreses fan els deures, es desendeuten, ben igual que les famílies, i ara també ho fa d'una forma clara el sector públic. Tot això ens du que la senda de creixement d'aquelles xifres, com a mínim, s'hagi aturat i que es puguin posar les bases d'una forma molt més clara, molt més sòlida, molt més contundent perquè es pugui iniciar la

recuperació i la generació de llocs de feina. Crec que tot això ens indica que avançam en un bon camí, que no jugam a ocultar on és la realitat sinó que la posam damunt la taula i la intentam reconduir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si vol contestar, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, moltíssimes gràcies. Jo li agraeisc que avui no faci la valoració en positiu perquè vertaderament la situació és molt difícil, continua sent molt difícil. El canvi estructural que havia de suposar la reforma laboral, el seu impacte en aquests moments continua sent amb més contres que pros, i així és com li han assenyalat cada un dels indicadors juntament amb el fet que no s'ha creat un lloc de feina a la nostra comunitat. En aquest sentit és lògic pensar, i així els ciutadans ho perceben, que el 77% dels ciutadans valoren aquesta reforma laboral d'injusta perquè els costos sobre els treballadors, la precarietat, l'empobriment, les facilitats que havien de justificar crear llocs de feina no es produeixen. Per tant, en aquest sentit, quan l'única resposta és haver de sortir fora, que la gent se'n vagi per rebaixar les xifres d'atur, tampoc no es pot donar una visió en absolut positiva sinó més bé al contrari, mantenir la màxima preocupació, i repetim, i no ens cansarem de repetir, fer tots els esforços per ajudar a reactivar, a formar i a tirar endavant donant mínimament un poc de perspectiva a una realitat que evidentment és molt dura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, miri, jo compartesc amb vostè la preocupació per les persones que estan desocupades, el que no compartesc de cap manera és l'anàlisi, l'anàlisi crec que s'ha de fer en un sentit molt diferent. El primer de tot que s'havia de fer era reconèixer la realitat, reconèixer que estàvem en una crisi i que aquesta crisi no era una crisi de demanda sinó que era una crisi de deute i que, per tant, s'havia d'iniciar un procés de desendeutament i que, a més, estam inserits en una economia mundial molt globalitzada, molt interconnectada que exigia fer reformes en l'interior de les empreses i fer reformes, per tant, en la legislació.

Aquestes reformes es varen fer en el seu moment i comencen a donar els seus fruits perquè, de fet, les dades ja demostren que els ERO d'extinció de llocs de feina minven, es redueixen mentre que els ERO de reducció de jornada o de suspensió augmenten, de manera que això significa que les empreses aprofiten els seus recursos d'una forma més clara per augmentar la productivitat, ser més competitives i de moment, perquè no es varen fer les reformes en el seu moment quan va començar la crisi, i de moment aturar la destrucció de llocs de feina, que ja és molt. A partir d'aquí és evident que es pot construir, el que no es podia fer era no reconèixer la realitat, no permetre l'adaptació i intentar pal·liar fent, allò que jo diria, un exercici d'imaginació comptable, és el que crec que es va fer en el seu moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, gràcies.

1.6) Pregunta RGE núm. 875/13, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a confiança entre el sector financer.

Sisena pregunta, RGE núm. 875/13, presentada en substitució de la RGE núm. 822/13, relativa a confiança entre el sector financer, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, vostè més d'una vegada ha dit en aquest parlament que era fonamental per sortir de la crisi generar confiança des de l'administració. La meua pregunta és molt clara i molt directa, creu vostè que està generant suficient confiança entre el sector financer d'aquestes illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sr. Diputat, moltes gràcies. Sí, clar que sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, miri, vostè acaba de dir, en la pregunta anterior o a una de les preguntes anteriors, que hi ha grups incompatibles amb el futur econòmic d'aquestes illes. Jo el que crec és que hi ha grups, hi ha governs, un govern en concret, incapaç de fer la feina que ha de fer. Vostè diu que sí genera confiança, la prova la tenim clarament en la darrera afirmació que vostè ha fet públicament, vostè ha anunciat el mes de febrer que acudirà al FLA i sol·licitarà un rescat de més de 500 milions d'euros. I això és resultat i producte directe de la seva incapacitat, de la seva incapacitat. És un anunci que vostè

ha d'encomanar al Govern de l'Estat, al Govern de Madrid, que faci la feina que vostè no sap fer en aquestes illes.

Vostè no genera suficient confiança entre el sector financer perquè li donin el crèdit que vostè té pressupostat i com que no és capaç de fer la seva feina ha d'esperar i ha de demanar a Madrid i reclamar que ells facin la feina que vostè no sap. I no m'ho estic inventant, hi ha proves, si no, digui'm vostè, més d'una vegada li hem preguntat en aquest parlament si ens podia dir quantes operacions i per quins impostos s'havien tancat operacions de crèdit amb entitats financeres en aquesta comunitat autònoma per part del seu govern. Digui'ns en el 2012 quantes, molt poquetes, la major part vénen del fons per pagar a proveïdors i del fons ICO. Vostè ha generat molt poques operacions i de cara a aquest 2013 la tònica continua sent exactament la mateixa, i això té una conseqüència molt directa, vostè reclamarà i demanarà aquests 500 milions i això suposarà un increment del control del Govern de Madrid, una exigència de compliment estricte del Pla d'equilibri, Pla d'equilibri que el mateix govern de Madrid ja els ha recriminat que incompleixen en una part molt important, més del 50% que correspon a ingressos.

Vostè no fa ni el que diu el Pla d'equilibri, no genera confiança, no obté els crèdits d'aquí i el que vostè no sap fer ho ha de demanar als de Madrid perquè li treguin les castanyes del foc. La confiança que genera vostè arriba al punt que fins i tot les empreses, algunes empreses d'aquesta comunitat autònoma, anuncien que s'aniran perquè no poden seguir sota la seva gestió econòmica en aquesta comunitat autònoma perquè estan en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, acabi.

EL SR. BONED I ROIG:

... de la seva política tributària. Aquesta és la confiança que vostè genera. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Jo crec que convé aclarir unes quantes coses. Miri, vostès el març de 2011 varen signar un contracte marc de tresoreria per 268 milions, dels qual varen haver de rebaixar 150 uns dies abans de les eleccions, que varen dir allò que havien deixat escrit, en realitat era una rebaixa, no un increment. Nosaltres, l'any 2012, aquest contracte marc de tresoreria va pujar a 315, és a dir, de 268 a 315. Crec que això és generar confiança.

El primer trimestre de l'any 2011, que correspon a la seva gestió, a la gestió de vostès, varen firmar pòlisses a llarg termini per valor de 20,5 milions d'euros. El segon trimestre, i això és el que ha permet continuar a aquesta comunitat fer els esforços corresponents, d'aquests 20 es va passar a 225, a 225 milions d'euros. El FLA, li vull recordar una i una altra vegada, era una demanda que va començar a Catalunya amb els *hispanos*, amb aquella idea dels *hispanos*, perquè estava clar que ajuntant i coordinant les polítiques de tresoreria es podien aconseguir preus molts més baixos.

Efectivament, durant l'any 2012 aquesta comunitat ha acordat una quantitat de 471 milions d'euros, el que ha suposat un estalvi en matèria d'interessos de prop de 66 milions d'euros. Si vostè creu que val la pena incrementar els costos d'aquesta comunitat en 66 milions d'euros, digui'm per què, perquè a més ni el seu partit no està seguint aquesta línia, les comunitats del seu partit també s'adhereixen a aquesta fórmula de finançament, una fórmula que té clarament els visos de coordinació entre les distintes administracions de l'Estat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 801/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a les navilieres que cobreixen els trajectes interinsulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 801/13, relativa a pagament a les navilieres que cobreixen els trajectes, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia a tots. El Govern del Partit Popular s'ha dedicat des del primer dia a posar ordre i a pagar els deutes que va deixar l'anterior govern del pacte, que en lloc de fer progressar aquestes illes les va fer caure en un greu retrocés. Entre aquests molts deutes que aquell govern del pacte augmentava de forma irresponsable a raó de 1.000 milions d'euros cada any, hi figuraven els pagaments de les quotes de la comunitat autònoma a les empreses navilieres que cobreixen els trajectes interinsulars. Fins i tot en el seu darrer pressupost del 2010, i que es va haver de prorrogar per al 2011 per manca de majoria parlamentària, no havien previst cap partida.

En canvi, l'actual govern ha resolt aquest problema, s'ha assegut amb els responsables d'aquestes companyies, ha negociat i ha tancat un pla de pagament, s'ha arribat a un acord que és fruit de la responsabilitat i de la bona gestió. Tot açò sí que és feina de Govern, a diferència d'altres grups per als quals el problema més important d'aquesta comunitat comença i acaba a una farmàcia, no veuen ni volen veure més enllà de la seva curtesa de mires, interessats només a crear polèmiques innecessàries. Però aquest govern va per feina, i en lloc de perdre els temps paga tot allò que varen deixar pendent els qui avui tant critiquen i exigeixen.

Per tant, Sr. Vicepresident, quines gestions s'han fet per pagar el deute contret pel Govern balear amb les navilieres?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, moltes gràcies. Miri, ja ho hem dit en altres ocasions, del caos al cosmos, posant ordre pràcticament a totes les partides pressupostàries que ens vàrem trobar. En aquest sentit s'ha de recordar que el transport marítim, a diferència de l'aeri, ha d'estar subvencionat al 50%, però una part, la meitat, el 25% va a càrrec de l'Estat i l'altra part va a càrrec de la comunitat autònoma, i això genera unes despeses del voltant dels 8 milions, 8 milions i mig d'euros aproximadament cada any. Bé, de forma permanent en els pressuposts de l'anterior govern la partida era de 8 euros. Com vostè comprendrà no es generava pràcticament ni deute perquè no arribaven ni les OP corresponents, les ordres de pagament corresponents, a tresoreria.

El primer de tot és iniciar un procés de reestructuració que permeti aflorar el crèdit, ja ho hem explicat abans, com hi ha hagut un èxit a l'hora d'aconseguir crèdit per poder fer front a les necessitats més immediates. Així, l'any 2012 s'han pagat a les navilieres aproximadament uns 5,9 milions d'euros, de manera que s'ha reduït i s'ha pogut continuar amb aquesta política de reestructuració. L'any 2013 s'inclou la partida en els pressuposts, de manera que hi haurà la possibilitat de fer el pagament del que correspondrà a l'any 2013 d'una forma clara i, a més, confiam que, tal i com vàrem acordar en reunions que havíem fet amb ells, podrem també aportar uns 4 milions d'euros més, en total uns 12 milions d'euros, que suposarà una reducció del deute que ens vàrem trobar del voltant del 36%. Aquesta és la forma d'obrar que duim pràcticament en tot, i aquest és un exemple més d'aquesta transformació que experimenta la comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 803/13, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció educativa.

Vuitena pregunta, RGE núm. 803/13, relativa a inspecció educativa, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El departament d'Inspecció Educativa és l'òrgan de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats al qual s'encomana l'assessorament, la supervisió, l'avaluació i el control dels centres docents, (...) universitari, dels serveis i dels programes educatius de l'àmbit de competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears. A més d'aquesta finalitat, segons la legislació estatal, correspon a les administracions públiques competents ordenar, regular i exercir la inspecció educativa dins l'àmbit territorial respectiu. La inspecció del sistema educatiu està articulada territorialment, en la LOE article 148.2, i la exerceixen funcionaris de l'administració educativa, d'acord amb l'estructura, les atribucions i el funcionament dels òrgans corresponents que reguli el Govern.

Correspon al departament d'Inspecció Educativa la funció bàsica de control, que es concreta en tres funcions generals: funció supervisora, funció avaluadora i funció assessora. El control de l'avaluació que té Educació es complementa amb l'autoavaluació institucional dels centres educatius. A les Illes Balears actualment hi ha setze inspectors amb la plaça pròpia i fixa, a Menorca en tenim un, a Eivissa i a Formentera dues places, a Mallorca tretze places. El pacte en tenia trenta-sis.

Dit això, i atesa la importància que té el departament d'Inspecció Educativa en l'organigrama i bon funcionament del sistema educatiu i una vegada feta també la reestructuració de les zones i l'estudi de valoració de la necessitat del servei, Sr. Conseller, pensa la Conselleria d'Educació convocar places per a Inspecció Educativa?, quan?, i, com es repartiran?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bon dia i moltes gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, una vegada publicada la plantilla orgànica de la comunitat autònoma, que és de 29 places -hi ha hagut situacions que a vegades hi ha hagut més inspectors accidentals que la pròpia definició de plantilla-, es procedirà a cobrir una sèrie de vacants amb una nova ordre de provisió. D'aquestes 29 places, com vostè ha dit, n'hi ha 16 d'ocupades i la provisió per als propers mesos és cobrir-ne 4 a Mallorca, 1 a Menorca i una altra a Eivissa-Formentera. Per això, hi ha un avantprojecte d'ordre, que regularà el procediment per a provisió accidental de llocs de feina d'inspectors d'educació en comissió de serveis, que fixarà el procediment de selecció i que en aquests moments, una vegada estudiades totes les al·legacions, està a punt de ser

tramès al Consell Escolar, per emissió d'informe corresponent, i després al Consell Consultiu per tal de procedir a aquesta publicació, si no hi ha cap dificultat o qualque entrebanc, al tercer trimestre d'aquest curs i procedir durant aquest mes de juliol a la selecció d'aquests nous inspectors accidentals, que és la terminologia, fins que es converteixin en inspectors definitius.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 805/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació d'instal·lacions portuàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 805/13, relativa a reordenació d'instal·lacions portuàries, que formula el diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Como se ha dicho otras veces las instalaciones náutico-deportivas son esenciales en una comunidad insular como la nuestra, cubriendo las diferentes necesidades pesqueras, de recreo, deportivas y de comunicación. Nuevamente hay que destacar la importancia de las instalaciones portuarias dependientes de la comunidad, gestionadas por Ports, junto a las dependencias del Estado, para los residentes y el mantenimiento de una oferta turística de calidad que contribuya al desarrollo económico-social. Pero la anterior legislatura, en plena crisis económica, en Ports aumentaron los gastos corrientes y de personal considerablemente, las grandes inyecciones económicas no redundaron en mejorar su explotación, los ingresos se estancaron o descendieron, dejando el ente arrastrado por deudas. Un ejemplo, la dejadez que durante años ni siquiera se cobraban amarres ocupados, totalmente lamentable.

Actualmente en Ports, a pesar del alto nivel de endeudamiento, fruto de la anterior etapa (...) rentabilidad, se ha iniciado el difícil camino de la autosuficiencia y el superávit con una gestión que incrementa ingresos y reduce gastos. El Govern, consciente de la necesidad de reactivar un sector estratégico como la náutica, ha puesto en marcha diversas medidas aumentando incluso la conectividad de nuestros puertos autonómicos, destacar el cobro de amarres hasta la fecha, retirada de embarcaciones abandonadas en puertos desde hacía años, regularización de fondeos en zonas portuarias, redacciones de planes de seguridad, promoción de llegada de cruceros, convenio de colaboración, como el reciente con el Ayuntamiento de Ses Salines, mejora sostenible de instalaciones portuarias y su seguridad, como el dique del puerto de Banyalbufar.

Recientemente Ports ha iniciado la reordenación paulatina de las instalaciones portuarias que de él depende, hecho muy importante. Por eso, Sr. Conseller de Turismo y de Deportes, ¿qué supone la reordenación de las instalaciones portuarias que está en este momento llevando a cabo el Govern de les Illes Balears? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, la distribución de amarres y la posibilidad de seguir tramitando las peticiones que permanecían pendientes en las listas de espera, ha sido desde hace bastante tiempo una de las asignaturas pendientes de este gobierno. La conselleria está llevando a cabo un estudio pormenorizado e individualizado, puerto a puerto y amarre a amarre, respecto a dichas reordenaciones que se han iniciado.

Desde Ports se ha podido comprobar la realidad de las listas de espera, prácticamente se habían quedado estancadas desde hacía muchísimos años y en eso estamos trabajando, con la finalidad de conseguir una mayor agilidad en la gestión de los puertos, de acuerdo con los criterios de eficacia, eficiencia y buena administración, se ha procedido ya a la reordenación de varios puertos. Hemos empezado por Ciutadella, Portocristo, Colònia de Sant Jordi y el puerto de Sóller.

Respecto a la reordenación interior del puerto de Ciutadella, aprobada por el consejo de administración de Ports IB, a mediados de febrero del año pasado, como resultado del montaje de los nuevos pantalanes, designando un total de 54 nuevos puestos de amarre en base, de los que se han adjudicado 29 y otros 25 están pendientes de presentar la documentación requerida. Además de los primeros 54 posibles usuarios de la lista de espera, 27 desistieron, por lo que la lista que en la actualidad asciende a 512 usuarios, se disminuirá en un total de 78 puestos, cifra que arroja una reducción del 16%. De este modo se ha conseguido dar salida a peticiones registradas en las listas de espera fechadas en 1991, es decir, hace más de 22 años.

En Portocristo se ha conseguido poder ofrecer un total de 96 amarres en base, de los que se han adjudicado ya 7 y otros 23 están pendientes de tramitación de documentación. Además, 51 usuarios de la lista de espera han desestimado el ofrecimiento de un nuevo puesto de amarre, por lo que podrá reducirse la lista de espera en 147 personas. En la Colònia de Sant Jordi se han ofrecido 16 plazas y en Sóller se han ofertado 53 plazas y esperamos que en el transcurso del 2013 se oferten 100 más.

Para finalizar, les diré que la previsión de este año es continuar con la reordenación de los puertos de Pollença, Sant Antoni, Fornells, Cala Bona, Porto Petro y Banyalbufar. Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 806/13, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació de les ajudes finalistes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 806/13, relativa a destinació de les ajudes finalistes que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. La gestión del dinero del contribuyente de forma ordenada y diligente, debe ser una prioridad de todos los poderes públicos. En demasiados casos hemos visto que en la legislatura anterior del pacto de izquierdas, se gastaba el dinero en partidas finalistas, en conceptos distintos para los cuales se asignaban los fondos públicos, los fondos públicos, el dinero de la gente, del contribuyente.

Los fondos finalistas deben destinar su importe a los fines para los que fueron solicitados y esto es así porque de lo contrario no serían finalistas. Además, como todos ustedes saben, cuando se recibe dinero para un fin o para un proyecto concreto, debe justificarse después cuál fue el destino de los fondos. Si este dinero no se justifica porque los fondos se gastaron en cuestiones distintas a las comprometidas, se debe devolver. Y esto no lo digo yo, lo dice la ley como ustedes saben.

Y esto es una forma de engaño, utilizando un medio ficticio, un proyecto concreto, para conseguir una disposición patrimonial que finalmente se gasta en lo que a uno le da la gana. Es un fraude en la gestión del dinero público que es del contribuyente. Tenemos numerosos ejemplos en la legislatura del pacto de izquierdas, el Palacio de Congresos quizás sería el caso más significativo. Estoy seguro que el conseller, además, puede relatar alguno más. Pero parece que la ley no es de efectivo cumplimiento para la progresía, que cuando gobierna hace justo lo contrario de lo que dice. Se llena la boca con la Ley del buen gobierno, cuando la aprobaron precisamente para no aplicarla y casos como este evidencian su flagrante incumplimiento. Hablan de transparencia y lo cierto es que los únicos que han publicado sus datos fiscales y patrimoniales, son los miembros y diputados de este gobierno del Partido Popular y ya lo anunció así nuestro presidente y nuestra portavoz.

Así las cosas, Sr. Conseller de Presidencia, ¿qué opinión le merece el hecho de que las ayudas finalistas que llegaban de Madrid la pasada legislatura no se dedicasen a la partida a la cual iban destinadas?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Muy buenos días a todos. Sr. Diputado, veo que tiene usted muy buena información ...

(Algunes rialles)

En cualquier caso quiero decirle que esta forma de gobernar me parece que es de total irresponsabilidad y acredita una nefasta gestión. Evidentemente por culpa de esa irresponsabilidad es por lo que esta sociedad se encuentra en la difícil situación en la que se encuentra. Precisamente en esta comunidad autónoma la pasada legislatura se recibieron 11 millones de euros para el Plan Avanza. Este dinero era finalista y tenía que dedicarse a redes de telecomunicaciones. Pues resulta que de esta cantidad de dinero se presentaron facturas en tiempo y en forma, por algo más de 8,5 millones. Pero hay más, resulta que de esos 8,5 millones sólo se pagaron algo más de 5. Es decir, que a día de hoy quedan pendientes el resto de facturas, 3 y pico, más los 2 y pico restantes que no sabemos dónde están. Quiero pensar que ese dinero se ha gastado en gasto corriente, es decir, con una finalidad para la que no fueron recibidos aquellos recursos.

Por lo tanto Sr. Diputado, quiero decirle que esta manera de gobernar, esta irresponsabilidad, esta buena forma de hacer gobierno que aquellos señores de la oposición quieren que nosotros apliquemos, es precisamente lo que ha conducido a esta comunidad autónoma, a toda la sociedad en su conjunto, a esta difícil situación en la que nos encontramos. Por lo tanto, este gobierno que vive unos momentos de escasez de recursos, tendremos que encontrar para tapar, para hacer frente a aquella herencia que aquellos señores de ahí enfrente nos dejaron.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 807/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de cures pal·liatives a pediatria de l'hospital de Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 807/13, relativa a unitat de cures pal·liatives a pediatria de l'Hospital Son Espases, que formula la diputada María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Los cuidados paliativos pediátricos son un reto ante el que se encuentran niños, familias, profesionales sanitarios y la sociedad en general. En España de momento son escasos este tipo de programas, sin embargo al ser mayoritario el número de niños que fallecen en los centros, muchos han señalado la importancia de las unidades de cuidados paliativos en los hospitales pediátricos. Como sabemos, la misión principal de los cuidados paliativos es la prevención y el alivio del sufrimiento físico, emocional y

espiritual. Aunque no todo sufrimiento puede ser prevenido o aliviado, los profesionales y las organizaciones sanitarias siempre podrán aplicar los conocimientos y recursos existentes, para ahorrar a los niños y a sus familias sufrimiento físico y emocional.

Desde el pasado mes de enero, el hospital de referencia de Baleares, cuenta con un equipo pionero en España, especializado en el tratamiento paliativo pediátrico, dirigido a mejorar la atención que reciben los niños con dolencias paralizantes o degenerativas ingresados en este centro. La nueva unidad de curas paliativas pediátricas del Hospital de Son Espases nace con la intención de mejorar la vida de los niños que padecen enfermedades que amenazan o limitan su vida a través del apoyo emocional al paciente y a sus familiares. El objetivo es mejorar la calidad de vida del niño y de la familia mediante el apoyo emocional y no sólo el tratamiento de los síntomas a lo largo de la enfermedad terminal. La actitud del personal sanitario hacía el niño gravemente enfermo o terminal ingresado en esa unidad, así como a su familia y el tipo de información que estos profesionales proporcionan, pueden tener un efecto directo en la capacidad de la familia para adaptarse a la pérdida del ser querido y de pasar un proceso de duelo apropiado.

Por todo ello, Sr. Conseller, ¿cómo valora el Govern la puesta en marcha de la unidad de curas paliativas pediátricas del Hospital Universitario de Son Espases? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Aquest conseller està molt satisfet de donar viabilitat a aquest projecte pilot que es va iniciar aquest 2012. Està satisfet perquè han estat satisfetes totes aquelles famílies que han hagut de recórrer en uns moments difícils a aquest suport que vostè ha fet referència. Per tant, aquest conseller té la responsabilitat de donar viabilitat a aquesta unitat de cures pal·liatives pediàtriques per incrementar el grau de satisfacció dels usuaris de la sanitat pública.

Com vostè deia, és un programa pilot que es va iniciar el 2012, que ara donam viabilitat i que està fet a similitud de només quatre projectes que ja hi ha en el territori espanyol, només radicats a Madrid, Barcelona, València i Màlaga. He d'agrair la professionalitat de l'equip multidisciplinari conformat per un metge, una infermera i una psicòloga que donen una atenció integral tant als nins que tenen aquestes difícils situacions, com a tota la família. Aquesta assistència se centra en tres àmbits: el suport hospitalari, les consultes externes i el suport que es fa a tots aquells nins que estan donats d'alta però que necessiten una atenció especial des de ca seva i són tractats des de ca seva.

Per tant, com li deia al començament, aquest conseller està molt satisfet de donar viabilitat a aquest programa pilot que es va iniciar l'any passat perquè pugui continuar la resta d'anys, perquè el grau de satisfacció d'usuaris i famílies ha estat molt alt. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 809/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades organitzades pel SOIB mitjançant la xarxa Eures.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 809/13, relativa a jornades organitzades pel SOIB, mitjançant la xarxa Eures i que formula la diputada Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Si tenguéssim una oposició a l'alçada de les circumstàncies, sabria valorar un govern que posa en marxa accions per ajudar als joves a incorporar-se en el món laboral. Si tenguéssim una oposició amb alçada de mides, veuríem com a fet positiu que als joves amb perfils més demandats a altres indrets d'Europa, se'ls donin les eines i ajudes necessàries per poder adquirir experiència en un país estranger. Si tenguéssim una oposició amb capacitat de veure el futur, s'adonarien que la nostra responsabilitat és formar ciutadans del món, perquè, com va dir Pedro Duque des de l'espai, la terra es veu blava i blanca; les fronteres les inventam nosaltres. Si tenguéssim una oposició coherent, recordarien la campanya que liderà el Govern del Sr. Zapatero, animant obertament als joves a marxar a Europa a treballar. Si tenguéssim una oposició qualificada, en línia amb la resta de països europeus, treballarien per donar als joves arrels per saber d'on vénen, però també ales per poder volar. Perquè aquesta i no cap altra és la filosofia de la xarxa Eures, mitjançant la qual el SOIB desenvolupa l'estratègia de mobilitat marcada per la Unió Europea.

Malauradament, l'oposició ha de generar polèmiques absurdes, per tapar la seva inoperància amb els joves, quan no van posar en marxa cap pla d'acció per acabar amb una taxa del 50% d'atur juvenil. Front uns governs del Partit Popular que han aconseguit un fons europeus específics de 6.000 milions d'euros per impulsar l'ocupació juvenil, que han posat en marxa incentius per a la contractació, o que treballen en un Pla d'ocupació juvenil. No sols ho admeten, sinó que ho critiquen de manera ridícula.

Per això li demanam, Sr. Conseller, en què han consistit les jornades que ha dut a terme el SOIB mitjançant la Xarxa Eures els passats 5 i 6 de febrer a Palma?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta i gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, si haguéssim de centrar el principal problema que tots estam d'acord, en el qual hi hem de fer front amb tots els mitjans que tenim i els que puguem tenir, és el de l'ocupació i evidentment el que més preocupa a tots els espanyols i en concret als ciutadans de les Illes Balears. I si més en concret ens referim als joves, un dels programes que val la pena posar en marxa per a gent que realment té una formació i del qual en podria resultar un lloc de feina dins un país, vostès ho han vist aquests dies en els mitjans de comunicació, requeriran els propers anys prop de 5 milions de llocs de feina per cobrir la seva estructura de tecnologia i industrial a un país com és Alemanya, almanco hem de fer allò que puguem dins la iniciativa de propiciar la mobilitat amb iniciatives com Eures, que és una xarxa que posa en contacte els serveis d'ocupació dels principals països europeus.

Concretament els dies 5 i 6, en col·laboració amb l'Agència Federal d'Ocupació d'Alemanya, varem organitzar unes jornades per tal de donar a conèixer com es poden posar en marxa, posar en contacte les persones interessades, i li coment després que varen ser més de 200 les inscrites i 150 presencials, en uns determinats àmbits com són: tècnics, soldadors, mecànics industrials, enginyers, enginyers tècnics, enginyers aeroespacials, economistes, químics, mediambientalistes i de logística i distribució, també de salut, infermeria i medicina i especialment enginyers de software. És a dir, els joves amb possibilitats, amb un coneixement bàsic d'alemany, tot i que allà es poden complementar i amb unes determinades habilitats que durant aquestes jornades hem treballat, els hem explicat com des del mercat laboral alemany poden ser més rebudes, el que intentam és això.

És important que treballin aquí, és important que treballin a la nostra comunitat. Però també és important que sàpiguen si volen i poden, obrir-se camí dins la Unió. La mobilitat dels ciutadans europeus és un eix fonamental per construir Europa i un dels punts fonamentals és ser capaç almenys de trobar si és possible, un lloc de feina a un altre país de la Unió. Crec que varen ser jornades molt interessants i amb altres iniciatives continuarem fent feina.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 823/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transparència i control públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 823/13, relativa a transparència i control públic que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en el ple de la setmana passada, tant vostè com el conseller de Presidència, varen negar que la reforma de la Llei de bon govern suposàs cap rebaixa en les exigències de control a l'administració. Em pot dir, Sr. Conseller, si és cert que es deixaran de publicar a la web els contractes, tal i com s'exigeix ara a l'article 19.2? Si és cert o és fals que ja no s'hauran de publicar les despeses superiors a 500 euros, tal i com diu la disposició addicional segona? O si és cert o és fals que el personal eventual deixa de ser alt càrrec amb la nova definició que vostès fan a la disposició final primera, la qual cosa implicarà que els assessors, tant del president com del Govern, ja no hauran de fer públiques les seves declaracions.

Li pregaria, Sr. Conseller, que, després que em digui que aquest govern és el més transparent del món en els índexs de transparència internacional, em contesti concretament a la pregunta formulada. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri aquest govern amb la modificació de la Llei del bon govern, pretenem tenir un millor instrument jurídic, que eviti duplicitat, inseguretats jurídiques i que permeti seguir l'acció del Govern amb més transparència i més facilitat per als ciutadans.

Parlam d'un avantprojecte que es troba en fase d'al·legacions. Estudiarem totes aquestes al·legacions. A dia d'avui, segons m'informen, se n'han presentat unes 20 per part de sindicats, CAEB, algun particular i crec que algun partit polític també. Per tant, estudiarem aquestes al·legacions, incorporarem totes aquelles que vagin en el sentit que li he destacat abans, més transparència, simplicitat, manco burocràcia, per tant.

I no tenc cap inconvenient a avaluar de nou el contingut d'alguns dels articles d'aquest projecte, de la reforma, perquè volem tenir un bon instrument legal. Ho he dit fa unes setmanes, està publicat a la meua pàgina web, on he tornat insistir en què estam en aquest procés obert per tal que qualsevol pugui aportar la seva opinió sobre aquest projecte, sota aquestes bases de transparència i simplicitat, que són dos conceptes que han d'estar (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ningú no pot entendre que vostè digui que és més transparent a partir d'ara que no es publiqui cap contracte públic a la pàgina web institucional del Govern. Per cert, exigència que ve recollida a

la Llei de transparència estatal que s'està tramitant en el Congrés dels Diputats per part el Sr. Rajoy.

Sap per tant, Sr. Conseller, que la proposta que fa el seu govern neix absolutament morta?, morta perquè aquesta llei estatal serà d'aplicació també a les comunitats autònomes. Per tant, Sr. Conseller, jo crec que això el Govern s'ho ha de replantejar, però no només perquè ho digui la llei estatal, sinó perquè és un clamor popular tot el que està passant durant aquests mesos.

Sr. Conseller, vostès estan obsessionats per l'intent de tancar el que ja és un clamor, un clamor que el president Sr. Bauzá va mentir en el Parlament, un clamor que el Sr. Bauzá està exercint el seu càrrec en absoluta incompatibilitat i que sols el Partit popular nega. Per cert, sap què deia el programa electoral del Partit Popular quan es varen presentar a les eleccions? Que donarien màxima publicitat a les retribucions i als béns del personal de confiança. Sap què ha fet el Partit Popular? Eliminar el personal de confiança amb la definició d'alt càrrec i per tant, si entra en vigor aquesta llei del bon govern, a partir d'ara això ja no serà públic.

I no em digui que l'oposició no és transparent i que no publica res, perquè ja hem presentat una proposta que es veurà demà a la Mesa del Parlament, que esper que tenguí, com no pot ser d'altra manera, el suport de tots els grups.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo no sé molt bé què entén vostè per clamor popular, però jo el que li puc dir és que hi ha a dia d'avui 20 al·legacions. Segurament el Partit Socialista haurà presentat unes al·legacions amb un fort contingut, però del que se'ns ha avançat ara, o sigui, del que jo tenc informació a dia d'avui, és que d'aquestes 20 al·legacions algunes són, bé..., no es poden considerar perquè no fan referència en absolut a la llei, i altres demanen directament la retirada del projecte sense entrar en el fons de la qüestió, i jo li puc assegurar, i vostè ho sap tan bé com jo perquè ha estat en aquesta mateix paper de consellera de Funció Pública, que aquesta llei conté duplicitats, que té incoherències de tipus jurídic que s'han de llimar sí o sí.

I torn a insistir, aquesta modificació fa una aposta per la transparència. I li ho he dit abans, si fa falta reconsiderar la redacció, el contingut d'alguns d'aquests articles, idò no tenc absolutament cap problema per tal d'obrir aquest debat i atendre totes les peticions que els ciutadans (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...però li puc assegurar que no és un clamor en aquest sentit. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.14) Pregunta RGE núm. 824/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc a l'atenció sanitària.

Catorzena pregunta, RGE 824/13, relativa a pla de xoc d'atenció sanitària, que formula el diputat Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, estam a punt d'arribar als vint mesos de gestió sanitària del Partit Popular i els resultats no són bons, més bé són dolents. Un exemple és la immensa magnitud de les llistes d'espera.

Quan farà un pla de xoc per a les llistes d'espera, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres creim en la feina diària. Des del Servei de Salut estam fent feina contínuament amb els gerents, i els gerents amb els caps de servei, per tal d'aplicar allò que vàrem acordar amb els sindicats, que era reduir les llistes d'espera aplicant les 37 hores i mitja. Farem valoracions amb un espai temporal just, i per tant el que feim és la feina diària.

Hi ha dues maneres de governar; una, malgastar com feia vostè i nosaltres intentar ajustar-no, i, la segona, encomanar tasques...

(*Remor de veus*)

...encomanar moltes tasques. Allò important és aferrar-se a la feina i treure-la en el dia a dia i no aquestes grandiloqüències, com per exemple vostè va fer amb el Pla de la ciència, que el va explicar i ni tan sols no l'havia consensuat amb els mateixos investigadors.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Miri, Sr. Conseller, Sra. Castro, setembre de 2011, atenció preferent a les malalties oncològiques; feia cinc anys que ja es feia; prioritització, augment de productivitat, més coordinació, menys variabilitat... Fins i tot es va atrevir a dir: "*Usted podrá elegir quién y dónde quiere que le operen*", programa Amadeus. Sr. Mesquida, setembre de 2012, el mateix més les 37 hores i mitja; i ara sí, ara ja derivaven a Creu Roja i a Sant Joan de Déu.

Però la realitat és una altra, Sr. Conseller, i això és la seva obligació i la seva funció: 18.000 persones pendents d'una intervenció quirúrgica, ha augmentat un 48%. Demora mitjana, 122 dies; ha empitjorat 70 dies. Consultes externes, 60.000 persones, augment del 38%; demora mitjana 109 dies, ha empitjorat 78 dies. I això és el poc que sabem perquè ningú no ho sap, perquè vostè ho amaga. Això sí, anul·len el decret de garanties de demora.

Ara vostè ens diu el mateix: atenció preferent a neoplàsies, prioritització, coordinació, absentisme i augment de 37 hores i mitja. Fa mesos que dura, i no ha suposat cap modificació ni en productivitat assistencial. Sap per què arriben més prest a Son Espases, ara, els professionals? Per poder aparcar a l'aparcament, per poder aparcar a l'aparcament. Castro, Mesquida, Sansaloni, tres persones diferents que en vint mesos diuen el mateix, però la llista d'espera augmenta sense consol.

Ha reduït pressupost, ha acomiadat més de 1.100 professionals, i menys activitat. Ara ja té un 10% de la població de les Illes Balears en llistes d'espera. Ja crec que és ben hora que es deixi de paraules i faci feina, i que la salut dels ciutadans sigui una prioritat. Així, doncs, quan farà un veritable pla de xoc de llistes d'espera? Crec que els ciutadans s'ho mereixen. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs. La salut dels ciutadans és per a vostè una eina per fer política, i això..., i això contrasta amb la realitat. Jo tenc claríssim que darrere cada número hi ha una persona que sofreix i que hem de tractar amb la màxima responsabilitat. És intentar una evolució decreixent com la que ja es ve manifestant en els darrers mesos, i per tant, com li deia, fer feina dia a dia perquè aquestes xifres cada dia intentem anar traient més gent de la que realment hi entra, i les anem minorant en la mesura de les possibilitats.

Però com li deia hi ha dues maneres de fer política: la responsable i la que vostè va dur a terme, perquè vostè ha tirat la vista enrere parlant de la Sra. Castro, parlant del Sr. Mesquida. Jo el que li puc dir és que els darrers mesos la llista d'espera va baixant i continuarà baixant, amb una tasca diària, amb una feina contínua, amb la col·laboració dels professionals, que és a qui hem d'agrair la verdadera tasca definitiva per tal

d'aconseguir donar la millor assistència, com venc a dir, cada dia, i no m'aturaré d'agrair-los la feina que duen a terme.

I li he posat un simbolisme, i he dit que nosaltres estam aplicant aquest acord de mesa sectorial que vàrem pactar amb els sindicats, conjuntament el traslladam als caps de servei i intentam minorar-ho, i li he posat el simbolisme del que vostè feia: presentava un pla per a la investigació i ni tan sols no s'havia assegut amb els investigadors. Això no és manera de fer política.

I.15) Pregunta RGE núm. 828/13, de l'Hble. Diputada Sra Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures per evitar la mala imatge de la capital i les Illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 828/13, relativa a mesures per evitar la mala imatge de la capital i les Illes, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. A iniciativa del Grup Municipal PSM-Iniciativaverds-Entesa, l'ajuntament va aprovar retirar el nom de Ducs de Palma a les Rambles. El portaveu del Partit Popular, Sr. Martínez, va dir que ho feia una vegada escoltada la indignació ciutadana per poder llevar aquest nom de Ducs de Palma.

Quines mesures pensa fer el Govern, executar el Govern, per evitar que el nom del Sr. Urdangarín estigui lligat a Palma de Mallorca? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, este ayuntamiento pues, como usted muy bien ha dicho..., perdón, este gobierno, como usted muy bien ha dicho, por parte del Ayuntamiento de Palma procedió a retirar el nombre de una calle de los Duques de Palma. Nosotros pues..., es una competencia totalmente municipal, la apoyamos y respetamos totalmente esta decisión. Por lo tanto por parte nuestra, por parte del Gobierno, haremos siempre todo lo necesario y todo lo posible porque se respete el buen nombre no sólo de la ciudad de Palma sino de cualquier ciudad de Baleares.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no m'ha contestat la pregunta. Esper que a la rèplica em digui quines accions concretes pensa fer el Govern.

El portaveu va anunciar la possible retirada de la medalla d'or. Nosaltres l'animam a retirar aquesta medalla d'or, que ho facin per decret llei, aquests decrets llei a què ens tenen acostumats; en aquest cas sí que seria un decret llei que estaria justificat per la urgència i per l'excepcionalitat...

(Remor de veus)

...perquè és urgent, efectivament, retirar el nom, i és excepcional.

Però nosaltres els demanarem més, nosaltres els demanarem que es posin en contacte amb la Casa Reial per manifestar que el palau Marivent no està disponible per al Sr. Urdangarín. El Sr. Urdangarín és un presumpte delinqüent, un jutge ha dit que ha fet falsedat documental, prevaricació, frau a l'administració, malversació de cabals públics. No podem dir que estam indignats i a la vegada deixar-li el palau Marivent. El palau Marivent no és de la Casa Reial, el palau Marivent és patrimoni de la comunitat autònoma. No volem una foto entrant el Sr. Urdangarín, presumpte delinqüent, al palau de Marivent i dir que estam indignats, i per això llevam el nom d'un carrer.

Estaria molt bé que el Govern, en aquest cas, procuràs que dia 23, el dia que el Sr. Urdangarín s'asseu davant un jutge, li hagués retirat la medalla d'or i evitàs aquesta foto d'entrar el Sr. Urdangarín, com va passar fa un any, al palau Marivent, on el cost del seu manteniment aquests dies serà a costa dels serveis de l'administració pública. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Desde luego, Sra. Diputada, veo que usted es totalmente respetuosa con la presunción de inocencia que está presente en nuestro ordenamiento jurídico, aún, que yo sepa.

En cualquier caso le diré que estamos modificando el decreto que otorga..., como usted sabe el Sr. Urdangarín tiene la medalla de oro de las Islas Baleares, estamos modificando este decreto a fin de regularlo mejor no para este caso sino en términos generales para que pueda ser retirada esta medalla, si procede, incluso establecer un registro de todas las personas a las que se otorga esta distinción, esta alta distinción.

También le diré que, como usted sabe, estamos presentes en todos los casos en los que se ha podido malversar algún recurso público de esta comunidad autónoma con la finalidad de recuperarlo si es que se ha malversado algo, pero sepa que para nosotros, para este gobierno y ante todo, somos totalmente respetuosos tanto con la presunción de inocencia como en este caso haremos, con la modificación de este decreto y con estar personados en todos estos casos, todo lo que proceda, y no tenga ninguna duda que estaremos ahí para salvaguardar el buen nombre de la ciudad de Palma de Mallorca y de cualquier ciudad de nuestras islas.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 810/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obligació de servei públic dels vols Menorca-Madrid.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 810/13, relativa a obligació de servei públic dels vols Menorca-Madrid, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme, li vull donar l'enhorabona, a vostè i a tot el Govern, que en molt poc temps han aconseguit el que pareixia una realitat impossible: garantir la connectivitat aèria de Menorca amb Madrid, diària, amb preus assequibles i només per a la temporada baixa, respectant així el lliure mercat durant la temporada alta, que permet que operin més companyies i per tant apostant per la millor connectivitat i el millor servei de Mallorca.

I ho dic des del coneixement que com a exresponsable en matèria de transport aeri vaig haver de viure mentre a Madrid governava el Partit Socialista. Des de les Illes Balears vàrem fer un front comú amb tota la societat civil i mai no ens varen voler ni escoltar. Record perfectament com, davant la urgència i necessitat de declarar de servei públic determinades rutes de les illes menors amb la península, que s'anaven quedant sense connectivitat i sense rutes, la ministra Álvarez ens deia coses com que la Unió Europea ho prohibia, que era impossible fer una OSP només per a la temporada baixa, que els menorquins tenien tota la connectivitat aèria que volien passant per Palma i que era una mena de caprici o que simplement...

(Remor de veus)

...no hi havia doblers per finançar aquesta OSP, i ens tancaren sempre la porta. No hi havia ni sensibilitat ni voluntat política ni doblers damunt la taula.

Amb el canvi de govern aquí i a Madrid s'ha fet un gir de 180 graus i s'ha aconseguit una fita històrica reclamada des de fa més de 15 anys per tots els menorquins i les menorquines. Avui, finançat pels pressuposts generals de l'Estat, ja es pot anar i tornar el mateix dia a Madrid durant tota la temporada i amb connectivitat amb la resta del món. Per primera vegada una de les nostres illes, de les Illes Balears, té reconeguda de servei públic una ruta amb la península, amb la qual cosa queden al descobert totes les mentides socialistes.

Per això, Sr. Conseller, li volem demanar quina valoració fa d'aquesta OSP. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. La valoración lógicamente es muy positiva por siete motivos. El primero, porque se ha conseguido en un tiempo récord. Como saben ustedes la reunión que tuvimos con la ministra fue el 24 de enero del año 2012; el plazo normal para conseguir una OSP es entre 18 y 20 meses, se ha conseguido en un plazo récord de un año, con lo cual es un motivo para estar satisfechos.

En segundo lugar, porque asegura la conectividad de Menorca con Madrid durante dos años, del 1 de marzo de 2013 al 28 de febrero de 2015, sin tener que estar pendientes de que una aerolínea decida unilateralmente cesar con sus operaciones. En tercer lugar, porque incluye dos frecuencias diarias durante temporada baja y tres frecuencias en los meses de abril, mayo y octubre, dando así satisfacción a una reivindicación histórica de los menorquines, que pedían que se incluyeran varias frecuencias y que ofrecieran la posibilidad de realizar el viaje de ida y vuelta en un mismo día.

En cuarto lugar, porque permite conectar Menorca con el *hub* doméstico europeo e intercontinental de Iberia y British Airways en Madrid y, a través de él, con la alianza Oneworld, que engloba a once de las principales compañías aéreas del mundo. Además, gracias a los convenios que tiene firmados con diversas compañías aéreas, la ruta Madrid-Menorca ampliará sus conexiones en Barajas con otras aerolíneas. En total los pasajeros de esta ruta podrán enlazar con vuelos a 84 destinos nacionales e internacionales.

En quinto lugar, porque a pesar de que la tarifa de referencia se sitúa en 130 euros por trayecto Air Nostrum ya ha puesto a la venta una amplia gama de tarifas que permitirá volar a los residentes por 39,41 euros, y ha asegurado que el 90% de los billetes serán por debajo de los precios de referencia. En sexto lugar, porque la ruta estará operada generalmente con reactores CRJ1000, de 100 plazas, lo que permitirá a la compañía ofrecer en los períodos regulados en la OSP 110.800 asientos anuales.

Y, por último, porque aunque lo habitual es que las obligaciones de servicio público se declaren para todo el año la OSP Menorca-Madrid será una excepción, y en los meses de junio, julio, agosto y septiembre operará el libre mercado, por lo que podrán concurrir todas la compañías que lo deseen.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 811/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a declaració d'IRPF del Sr. President.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE 811/13, relativa a declaració d'IRPF del Sr. President, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, primer de tot vull donar-li l'enhorabona perquè a la fi va publicar la seva declaració d'IRPF.

(Remor de veus)

També l'enhorabona perquè...

(Més remor de veus)

...després d'haver votat en contra vostè mateix en aquest plenari han decidit que es publiquin les declaracions patrimonials dels diputats i les diputades. El nostre grup, per cert, ja les va fer públiques el 2011, i també li he de dir que els nostres diputats faran pública la seva declaració d'IRPF, també, tots cinc.

Però el que ha sortit com a informació de la seva declaració d'IRPF, i per això no hem canviat la pregunta, és la manifestació de la incompatibilitat en què vostè concorre. Què pensa fer a partir d'ara?

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo respondré la seva pregunta però me l'ha canviat, però bé..., com que ja estam acostumats a això el primer que li he de dir és que, com vostè sap, vaig fer pública la meva declaració d'IRPF del 2010 i del 2011 dijous passat, dia 7, així com tota la meva declaració patrimonial amb còpies de registre. El que jo sí que aprofit la seva pregunta per saber si vostè contestarà la seva pròpia. Vostè farà pública la seva declaració de renda?, perquè encara no li ha feta.

(Remor de veus)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, es veu que no m'ha escoltat, Sr. President. Repassi la cinta, que està contestada.

Sr. President, la seva credibilitat està tocada. Vostè va presentar al Registre d'activitats del Govern una declaració en què no figurava com a activitat cap altre ingrés que el de diputat i president del Govern. Va fer una nota aclaridora que es va publicar a la web de la CAIB en què deia que només tenia les activitats corresponents a l'administració del seu patrimoni personal. En aquest mateix plenari, a pregunta meua, va contestar que efectivament els seus únics rendiments venien de la gestió del seu patrimoni personal, i que es dedicava, per tant, en exclusiva a la seva feina de govern i de diputat.

La declaració d'IRPF que hem pogut veure aquests dies demostra que, com nosaltres manteníem, vostè té unes activitats econòmiques que li donen unes retribucions prohibides per la Llei d'incompatibilitats, una llei d'incompatibilitats que vostès ara lamenten però que mentre varen governar o mentre varen estar a l'oposició mai no se'ls va ocórrer canviar-la. I per descomptat vull recordar que el seu mateix grup va ser el que va crear un precedent amb la denúncia que varen posar en el seu dia a l'exconsellera Aina Salom.

L'actual situació de crisi econòmica i social d'aquest país necessita un president amb credibilitat i que doni confiança. Vostè ha mentit per tres vegades en tres llocs diferents. Quina credibilitat i confiança pot donar un president en aquestes condicions? Ja li vàrem dir un dia que ha de triar: o els seus negocis o la Presidència. Sr. Bauzá, o tria o haurà de fer una opció com la que ha fet el papa aquests dies, que és anar-se'n.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, francament jo ja no sé què respondre perquè ho he respost moltes vegades.

Primer li he de dir que jo he estat el primer que ha donat un pas endavant, he estat jo. He mostrat la meua declaració de renda 10 i 11 i tot el meu patrimoni, tot amb còpia registral, cap polític a Balears i a Espanya no ha fet el que he fet jo, no em doni lliçons del que he fet perquè anam molt més endavant.

(Alguns aplaudiments)

Segona, per moltes vegades, vostè pot dir mil vegades una mentida, mai no es transformarà ni en un quart d'una veritat, per tant continuï amb la mateixa cançó, no em preocupa el més mínim; sempre he dit el mateix, tenen les actes, jo ja tenia preparat fins i tot el que vostè diria, perquè com que ja estam acostumats que fa una pregunta i després la canvien i en fan una altra, no li repetiré, em dirigesc directament a l'acta de 16 d'octubre de l'any 2012.

Sí que li he de dir una cosa, Sr. Barceló, la incompatibilitat no l'ha de decidir vostè, la incompatibilitat, ja ho han dit uns tècnics independents, serveis jurídics d'aquesta comunitat, que ho han dit, encara que qualcú se'n rigui, jo sé que aquesta rialla no seria una rialla si hagués dit el contrari, però com que vostès empren els recursos en funció del seu interès així ho diuen. Però miri, vostès pensin una cosa, jo estic assessorat, tenc informes, que no són meus, els han fet els serveis jurídics i diuen el contrari, per tant, ja ho veurem. Vostès han posat un recurs, ja ho veurem; jo em dedico amb cos i ànima a aquesta feina de president i per això hi ha una llei, la Llei d'ordenació farmacèutica, que permet i planteja aquesta alternativa.

Però ja acabaré, Sr. Barceló, vostè proclama i diu transparència per a tots, comencin, comencin, jo estic segur i estic absolutament convençut, Sr. Barceló, que vostè i jo pensam que no han de ser tots els polítics iguals, per això jo estic segur, com vostè ha dit, ara ho veurem si mostrarà la seva declaració de renda. Les seves declaracions del dia 8: "*Por su parte, el portavoz del Parlamento dijo que este mismo viernes, y ha señalado que, como muy tarde, el próximo lunes, hará, tanto la suya como las demás del resto de diputados, públicas sus declaraciones*".

Avui és dimarts, i encara esperam. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.18) Pregunta RGE núm. 825/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activar l'economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 825/13, relativa a activar l'economia, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquest cap de setmana hem vist que el Govern s'ha autoavaluat, és curiós que ha sortit el seu portaveu del Govern a dir que han complert el 90% dels seus objectius. A mi m'ha sorprès aquesta afirmació perquè les xifres objectives de la nostra realitat és que, des que vostès governen, tenim una xifra històrica d'aturats, més de 95.000; un 20% de ciutadans en situació de pobresa; retallades, jo diria destrallades, inassumibles en educació, sanitat i polítiques socials, i la comunitat autònoma en recessió econòmica. Si vostès han complert el 90% dels seus objectius, hauria de pensar que el seu objectiu era dur el país a la recessió i a l'atur?

Sr. President, la seva obsessió i la seva prioritat política, junt amb la del Sr. Rajoy, ha estat letal per a la comunitat autònoma; han marginat les Illes Balears de totes les inversions i finançament estatal; han augmentat totes les taxes i impostos possibles que penalitzen el consum; han retallat i eliminat els serveis públics, i aquestes tres decisions juntes han propiciat el que estam patint. Alguns ciutadans, molts pocs, s'estan fent molt rics amb aquesta crisi i la gran majoria s'està empobrint perquè estan destrossant la classe mitjana d'aquesta terra. Aquest és el gran fracàs de la seva política econòmica.

Malgrat això, vostè ha anat dient i prometent tot el contrari del que ha anat fent. Ara, que ja ha aprovat un pressupost per a l'any 2013 que preveu un ingrés de més de 130 milions d'euros amb tres nous impostos, tres nous impostos que penalitzen el consum, tres nous impostos que només són recaptadors, amb cap finalitat ambiental, tres nous impostos improvisats, mal planificats, amb l'oposició contundent de tots els sectors empresarials, continua pensant vostè que per activar l'economia s'augment d'imposts i taxes és la darrera opció recomanable?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, el fet que aquest govern impulsi una reforma tributària és una constatació més que aquest govern farà tot el que sigui necessari per tal d'equilibrar els comptes, equilibrar el pressupost i no generar més deute, encara que això impliqui un desgast i un cost polític per a aquest govern.

Sra. Armengol, aquesta reforma tributària és una reforma transitòria, però absolutament necessària, absolutament necessària per dos motius: primer, torn a repetir, perquè hem d'equilibrar els comptes, i segon, perquè no podem continuar generant més dèficit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. President del Govern, li he sentit dir moltes vegades que els ciutadans s'han de sacrificar, que hem de sacrificar la ciutadania. Hi ha dos motius molt clars perquè vostè no té, no pot generar la confiança suficient per demanar als ciutadans aquests sacrificis: un és que vostè ha augmentat els impostos i ha retallat perquè ha acotat el cap davant el Sr. Rajoy, vostè no ha aconseguit ni el finançament ni les inversions necessàries de l'Estat que permetrien no haver de pujar aquests impostos. I segon motiu, vostè ha mentit, ha dit que no pujaria impostos i els ha pujat, va

dir que no retallaria i ha retallat i la declaració de renda de la setmana passada, Sra. President, demostra que ha mentit al Parlament i als ciutadans.

La meua pregunta és molt clara, Sr. President del Govern, i que, a més està en una situació d'incompatibilitat: creu vostè que en aquest moment de crisi econòmica un president que ha mentit a la ciutadania pot generar la confiança necessària?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, miri, torn a repetir el mateix que al Sr. Barceló, dir mil vegades la mateixa mentida no implica en aquest cas ni una dècima part del que és una veritat. Però vostès continuïn, no hi ha cap problema, nosaltres hem de fer feina per als ciutadans i els ciutadans saben qui fa feina per a ells i qui no.

Sra. Armengol, miri, el fet d'aplicar polítiques econòmiques diferents és precisament el que distingeix un govern d'un altre, un govern del Partit Popular o un govern del Partit Socialista, tant a Balears com a Espanya, no fa falta que jo faci més explicació, els ciutadans ja ho saben.

Però aquesta reforma tributària, aquesta reforma fiscal té tres objectius: en primer lloc, tenir més recursos propis afrontar els compromisos, coses que no afrontaven vostès; segona, disminuir el deute, exactament cosa que no feia vostè, tot el contrari, efectivament, i tercer, evitar anar als bancs, als quals vostès anaven, però després no volen que hi anem. I això implica també, si no anam als bancs, això implica disminuir el cost per interessos i alliberar part del crèdit perquè se'n puguin aprofitar les petites i mitjanes empreses i no l'administració, que és qui consumeix més aquest crèdit.

Sra. Armengol, hi ha una gran diferència en les polítiques tributàries, les polítiques tributàries que jo dic i repetesc, miri, nosaltres no volíem pujar els impostos, per suposat que no, i no ens ha quedat més remei, vostè pensa que nosaltres tenim la intenció i la il·lusió de pujar els impostos? No, el que passa és que no tenim més alternativa si volem equilibrar els comptes que vostès no varen equilibrar.

Però la gran diferència és aquesta, nosaltres incrementam impostos, posam una reforma tributària quan ja hem baixat al màxim la despesa; vostès pensen d'una altra manera, vostès el que fan, sí, això, vostès no fan això i posen impostos quan gasten tot el dia. Per tant, aquesta és la gran diferència, això és el que implica que ja avui hi comença a haver un canvi de tendència i això és el que implica que aquest govern és seriós i fa feina.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

II. Interpel·lació RGE núm. 5823/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a ports esportius.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5823/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a ports esportius. En nom del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, a finals del 2011 els mitjans de comunicació comunicaven que el Govern volia ampliar dotze ports esportius i estudiava fer-ne tres o quatre de nous, tres o quatre ports esportius nous, com si el nostre litoral fos verge.

(Remor de veus)

I això que vostè, Sr. Delgado, per aquells temps deia en aquest parlament que no volia consumir ni un metre més de territori, ni un metre més. No sé si és que feia un joc de paraules polissó, per anunciar-nos que la nova frontera de creixement era la mar, i la mar és gran. Però la mar, Sr. Delgado, és un bé comú, no és una propietat privada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... i amb les endemeses que rep, gran i tot, és vulnerable, molt vulnerable. En tot cas, tampoc *nihil novum sub sole*, vostè transita per les llinyes que marquen els seus predecessors del PP, la Sra. Cabrer i Jaume Matas ja defensaven la mateixa idea quan aixecaren la moratòria de nous ports esportius. Sap què són les llinyes, Sr. Delgado? Perquè el PP les ha deixat ben establertes amb una trentena de ports esportius només a Mallorca, i ens demanam si és que mai no en tenen abastament. Ben al contrari, com vostè sap, al nostre parer els motius de la moratòria que adoptarem a principis de segle són més vàlids que mai.

Però concretem, que és la intenció de la interpel·lació, ens expliqui quins són exactament aquesta tractalada de projectes, volem conèixer la magnitud de la tragèdia i preparar la línia de defensa del litoral, del que ens queda de litoral, de l'atac de les seves excavadores. Ens en faci, per favor, una relació un per un, un per un de tots els expedients d'ampliacions o de nous ports esportius que està tramitant i ens faci una breu descripció de cada un, el nombre d'amarratges, extensió, amb indicació de l'ocupació de domini públic o no, si són ampliacions substancials o no, afecció previsible sobre el medi ambient, sobre la posidònia, els corrents marítims o d'altres elements, si vostè troba que són rellevants.

També li demanam que ens avanci la seva posició amb cada un d'ells, la del Govern, vaja. També li agraiem algunes dades bàsiques de la situació actual dels ports, de les línies mestres dels plans directors per a cada una de les illes que anuncia el Govern, més que mífing si pot ser dades, vostè evidentment s'entretengui amb el que trobi, però no em defugui passar-nos les dades. Un anunci aquest, que hi hauria plans directors per illes, que va ser posterior a la interpel·lació, perquè voldria que hi reparassin, la interpel·lació és una iniciativa de l'any 2011, i això que només som tres grups a la cambra, jo crec que alguna cosa falla, alguna cosa falla en el sistema democràtic del país si el temps de control al Govern ens consumeix amb minuts publicitaris, mentre que moltes iniciatives de l'oposició arriben anacròniques al dia del seu debat.

Tanmateix no és el cas d'aquesta, d'ençà que el mes de juliol, segons ens va dir el Sr. Deudero, vostè va donar instruccions per repescar tots els projectes de ports esportius, s'han anat succeint projectes. Repassem-ne alguns: d'entrada els que va anunciar el Sr. Deudero el 2011, el primer, sorprenentment, era el de Sant Telm, un port esportiu lligat a la urbanització de Sa Dragonera dels anys setanta, que Ports de les Illes Balears havia desestimat, a la fi, el març del 2011. No podem entendre que fos el primer que citàs el Sr. Deudero, quan és un port a un indret tan protegit, aferrat al parc natural, i al LIC del Serrall d'En Salat; tanmateix tractarem aquest projecte amb la Comissió de Medi Ambient d'aquest parlament, l'any passat, i no aconseguirem que el PP votés a favor de garantir la protecció de S'Algar, i descartar definitivament que s'hi construeixi una dàrsena esportiva de nova planta. Vostè què en pensa?

Un altre que sí que anomenava el Sr. Deudero, també, a l'any 2011, era S'Arenal. En aquest sí que hi ha novetats, el projecte ha estat a informació pública; hem presentat una iniciativa específica sobre aquest projecte, perquè pensam que pot tenir conseqüències nefastes per a S'Arenal, Platja de Palma i tota la badia, les seves arenas i la qualitat de les aigües, i que, per tant seria negatiu per al medi ambient i també per al turisme.

L'informe *Avance estudio morfodinámica de la Playa de Palma*, elaborat pel Consorci Platja de Palma, afirma que l'ampliació del Club Nàutic de S'Arenal generaria canvis importants en el sistema de la Platja de Palma, canviant-ne la configuració i desestabilitzant l'arenal. Què en pensa d'aquestes valoracions, Sr. Conseller?

L'informe tècnic també parla de variació en les dinàmiques marines i de perjudicis a la posidònia, amb la conseqüent i ben desagradable eutrofització de la zona, un procés capaç de convertir un paradís en una claveguera.

A aquesta amenaça s'hi suma, a la badia de Palma, l'anunci d'ampliar el Port d'Es Molinar, un projecte que apareix i desapareix. Ens ho conti, Sr. Conseller. D'aquest no en parlava el Sr. Deudero, però sí que en parlava d'ampliar el port esportiu de Cala Bona, d'ampliar el de Palmanova i Cala En Bosch a Menorca. Conti'ns-ho.

Finalment, Deudero abanderava quatre polèmics ports esportius a Eivissa: Punta Xinxó, el Port de Torrent de Sant Josep, Ses Variades a Sant Antoni i Es Viver a Platja d'En Bossa; quatre projectes que havien estat descartats pel govern anterior, però que el Sr. Deudero deia que volia recuperar. Amb declaracions al *Diario de Ibiza* ens ho deixava prou clar: "*Los promotores saben que todos los proyectos de puertos deportivos, -todos, que és la notícia- se verán con cariño en esta legislatura.*" Con cariño, es veu, Sr. Delgado, que a la seva conselleria en té molt de carinyo però el reparteix a redols.

El Sr. Deudero informava aquell dia que hi havia vuit projectes més a Eivissa, algun de nova planta, vuit. Ens ho conti, Sr. Conseller, tots vuit.

Li confés, tremolam, vostè quan es posa aquell vestit caqui i va de caça és terrible, però no tremolam tot sols, les seves declaracions han provocat una reacció en el mateix PP d'Eivissa, fins al punt que s'ha defensat una moratòria de ports esportius, una posició, per cert, contestada pel seu director general, que, segons el diari, afirmava: "*El Consell no puede parar nuevos puertos, sería ilegal detener la tramitación de los proyectos*". Per això li deman: respectarà el parer d'Eivissa, Sr. Conseller? Ha enterrat la dextra?

Com a mínim, veim que el Sr. Matutes renuncia, que aparca Es Viver, un port a Ses Figueretes, més gran que Ses Figueretes, un milenar d'amarraments davant l'illa de Ses Rates. El desistiment és una bona notícia, després d'haver acusat l'anterior govern de desviació de poder i d'altres dolenties per haver-ho impedit. Però jo li deman, Sr. Conseller, desestimaran o arxivaran definitivament la iniciativa o només la guardaran a un calaix?

Com està Port Ferrat, Sr. Delgado, a Botafoc mateix, que han rescatat també de l'arxiu, i que destinen a embarcacions de gran eslora, de 25 a 80 metres. Acceptarà, amb aquestes dimensions, que és un mollet provisional desmuntable?

Deudero tampoc no va dir res de Portinatx, un port natural magnífic que no haurien de fer malbé. No li fa res l'informe tècnic de l'anterior legislatura que afirmés que afectava la praderia de posidònia?

I a Cala Corral, Sr. Delgado, que hi faran? Per favor, conti'ns-los tots.

Un altre expedient que ha sortit durant la legislatura ha estat el de Son Serra de Marina. Advertirem d'entrada que era una ampliació il·legal, que fa partió amb el LIC i per tant està afectat per la zona de protecció de la Xarxa Natura 2000. Tampoc no aconseguirem el suport del Grup Popular en aquest parlament per a un pronunciament parlamentari, això no obstant, afortunadament, sembla que s'ha desistit de la macroampliació. Ens ho confirmi, per favor, Sr. Conseller.

Per altra banda, tenim la polèmica entorn de Portocolom. Com vostè sap, l'Ajuntament de Felanitx va adoptar l'acord unànim d'instar Ports a redactar un pla director sota la premissa de creixement zero, sense nous amarraments ni altres infraestructures d'alt impacte; un pla que aportés solucions als problemes de les instal·lacions actuals i millorés la qualitat de l'aigua. Això no obstant, Ports no ha assumit el plantejament municipal, en un principi va transcendir que pretenia instal·lacions de nous pantalans en el riuetó. Davant la manifestació, la més important que ha viscut Portocolom, sembla que va descartar o ha descartat Es Riuet, però ha incrementat el nombre de pantalans i els punts de fondeig, sobretot també gran eslora. I ara ens anuncien que el pla director pot anar encara més enllà: és així, Sr. Conseller?

No ho faci, Sr. Delgado, atengui les raons ambientals, socials i patrimonials contra el creixement desmesurat d'un port magnífic, un pot amb greus problemes de contaminació i saturació que cal tractar en comptes d'incrementar el nombre de iots i vaixells, minvant l'espai per navegar o per practicar esports nàutics i de vela.

Per cert, en aquell del Ple de Felanitx s'instava Ports a regular el fondeig d'embarcacions a la badia per l'efecte sobre el fons marí de les àncores i també perquè hi buidaven les fosses sèptiques i hi netejaven les sentines. Què hi farà al respecte, Sr. Delgado?

Els ingressos del port, hem calculat, s'ha apuntat entre 1,5 milions entre 2004 i 2010, haurien de revertir en aquesta millora ambiental.

Per paga, fins on nosaltres sabem els pantalans de Portocolom són un fracàs, estaven buits tot l'estiu i els vaixells fondegen de franc sobre zona de posidònia. Ens agradaria també que en fes una valoració.

Són dades per reflexionar.

També -i acabaré- doni'ns dades globals de cada illa, per favor, i les premisses del nou pla director, com li deia. Per exemple, ens agradaria una dada: ha calculat els metres de costa que toquen a cada embarcació que navega per les Illes Balears? Tenim 1.700 quilòmetres de litoral, quantes d'embarcacions d'esplai hi ha, Sr. Delgado, 40.000? Més? Què toca, 40 metres de costa per embarcació, 50? Quants metres d'eslora sumen totes les embarcacions, més de 100.000? Quants metres de costa tenim per cada metre d'embarcació, Sr. Conseller? S'ha entretengut a calcular-ho? Perquè, per ventura se'n temeria de la saturació, també ho pot comprovar mirant d'anar a qualsevol cala pretesament solitària de les Illes Balears, i nosaltres venem paradís, Sr. Conseller, no ho oblidí, ningú no vol anar a cales on hi ha més vaixells que marxandos al Dijous.

Avui, quants d'amarratges hi ha, més de 20.000? Quants en vol afegir a cada illa? De quines eslores? Quina és la llista d'espera, per eslores? Perquè a veure si hi ha una llista d'espera per a eslores petites i vostè està donant servei per a eslores grans? Per exemple, m'agradaria un aclariment sobre aquell bunyol faraònic del port esportiu d'El Toro: quants en queden per vendre i per llogar, de quines eslores? Són congruents amb les llistes d'espera que tenim o no? Ens ho digui i ens ho comenti, per favor.

I encara una darrera, i acab, Sr. President, gosa aventurar quin ha estat l'efecte de la crisi sobre la demanda d'amarraments?

Acab, Sr. President, i no vull deixar tanmateix de dir, digui el que digui ara el conseller, que no posam en dubte la importància econòmica del sector nàutic, el que defensam és que no podem fer malbé ni els ecosistemes litorals ni amenaçar la principal esca turística que tenim, la platja, la qualitat de les aigües i el paisatge.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Delgado.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno en primer lugar intentaré contestar a casi todo lo que me ha preguntado en la medida de mis posibilidades temporales. Siento decirle que muchos asuntos que usted ha comentado, Sr. Alorda, no son expedientes que obren en Puertos, pueden ser rumores, pueden ser noticias aparecidas de las que no tenemos ninguna constancia. Por ello, yo le voy a informar de lo que le pueda informar y lo que sí le aseguro es que todo lo que le voy a decir es todo lo que hay en Puertos, la situación exacta de todos los asuntos que tenemos en Puertos, las noticias sobre posibles puertos de los que no tenemos ningún tipo de constancia, lógicamente no se las voy a poder aclarar porque realmente no existen. Como decíamos en la facultad, Sr. Alorda, lo que no está en los autos no está en el mundo y lo que no está en el expediente tampoco. Le voy a informar de lo que está en el mundo y eso creo que le satisfará y bastará.

En primer lugar en nuestras declaraciones nosotros es cierto que dijimos que no descartábamos ningún tipo de ampliación y dijimos también que se estudiarían todos los proyectos y que lo haríamos sin prejuicio de ningún tipo. Eso a usted no creo que le deba hacer temblar, yo creo que tiene que quedarse tranquilo porque eso no significa nada, no significa que en esta legislatura se vayan a empezar a hacer puertos deportivos, ya lo verá usted dentro de dos años, verá que no ha sido así. De hecho, antes de entrar en detalle de cada uno de los posibles puertos, quiero hacerle constar que no se ha registrado en Ports absolutamente ningún nuevo proyecto desde que estamos gobernando nosotros. Únicamente se están tramitando todos los proyectos que ya

estaban en tramitación la pasada legislatura, con lo cual, primer motivo para su tranquilidad, no hay ni una sola petición de nuevo proyecto de ampliación de nuevo puerto, eso para empezar.

Los proyectos que actualmente hay en tramitación son, en cuanto a ampliaciones, dos: el Club Náutico de S'Arenal, que entró en registro de entrada de Ports el año 2005, y el Club Náutico de Palmanova que entró en el año 97, aunque en el 99 se presentó un proyecto modificado que es el que se está tramitando ahora. O sea, dos respecto a ampliaciones.

Y respecto a nuevos puertos tenemos el puerto deportivo de Cala En Bosch en Menorca, que entró en el año 2005, el puerto deportivo de Portinatx en Sant Joan, en Ibiza, que tuvo entrada en el año 2006. La instalación náutica en Fornells en Menorca, que entró en el año 96 y el embarcadero estacional de Port Ferrat en Ibiza que entró en el año 96. Y luego hay algunas propuestas que han sido desestimadas, pero que en la medida que han sido recurridas o en vía administrativa o en vía contencioso-administrativa, siguen vivas en la medida que sí están en esos procedimientos administrativos o contencioso-administrativo.

En cuanto a las propuestas desestimadas de puertos nuevos hay dos: el puerto deportivo Punta Xinxó i Punta Pinent, también en Ibiza, denegado por el acuerdo del consejo de administración de Ports de 18 de mayo de 2011, que ha sido recurrido en vía administrativa. El puerto deportivo Pont d'Es Torrent de Ibiza, denegado el 27 de enero de 2011, desestimado el recurso de reposición interpuesto y en estos momentos estamos ya en fase contencioso-administrativa y el expediente fue remitido al juzgado en diciembre de 2011. Esto en cuanto a propuestas de puertos nuevos desestimadas.

En cuanto a propuestas desestimadas de ampliaciones, tenemos la ampliación del puerto deportivo de la Punta de Ibiza, denegado por acuerdo de consejo de administración de 30 de mayo de 2010, recurrido en vía contencioso-administrativa y remitido el expediente al juzgado en octubre de 2011. Y el puerto deportivo de Cala Bona, denegado el 14 de abril de 2011, se interpuso recurso contencioso administrativo y el expediente fue remitido en octubre de 2011 también.

Y para finalizar un poco el esquema, también se denegaron otros dos proyectos, pero éstos no han sido objeto de recursos, con lo cual podemos decir que no están vivos de ninguna manera, que es la ampliación del puerto deportivo de Sant Antoni, denegado el 14 de abril de 2011, y la dársena deportiva de San Telmo, que fue denegada el 23 de marzo de 2011. Pero ya digo que sobre éstos no ha habido ningún tipo de recurso.

En cuanto a los proyectos, para darle un poco de información, le daré la que pueda con el tiempo que tengo. El primero es la ampliación del Club Náutico del Arenal, el presupuesto es de 18 millones de euros, empleará a 40 personas durante la obra y a 14 el resto de la explotación. Supondrá un incremento de amarres de 627 a 774, por tanto, 147 más, es un 23,44% más. El diseño viene planteado y condicionado por la necesidad que tener que desplazar la bocana hacia el mar para solucionar el problema de aterramiento del puerto actual y mantener el mismo frente marítimo ocupado por el existente. El desplazamiento de la bocana supone una ampliación de la superficie abrigada y, por tanto, de la capacidad de amarres disponibles, principalmente de 20 y 30 metros de eslora, de los que hay una gran demanda no satisfecha por las instalaciones actuales.

El siguiente es la ampliación del Club Náutico de Palmanova. El presupuesto es de 4 millones y ocupará 25 personas durante la obra y a 7 durante el resto de su explotación. Se pasa de 79 a 148 amarres, 69 más. Y se pretende resolver también el problema de agitación interior y de los continuos aterramientos en la bocana, a la vez que satisfacer las necesidades de nuevos amarres en la zona.

El siguiente es el puerto de Cala en Bosch. La inversión es de 38 millones de euros, ocupará 100 personas durante la obra y a 25 durante el resto de la explotación. En la actualidad hay 266 amarres y se prevén 616, 350 más. Se pretende dar seguridad al canal de la entrada, servir de puerto refugio entre los puertos de Ciudadela y Mahón, facilitar el enlace náutico entre Mallorca y Menorca y atender a la demanda de amarres.

El siguiente es el puerto de Portinatx, que supone una inversión de 18 millones de euros. 50 personas ocupadas durante la obra y 15 en el resto de la explotación. Se prevén 222 amarres de 6 a 20 metros de eslora.

El siguiente es la instalación náutica de Fornells. La inversión es de 5.280.000 euros, supone la ocupación de 40 personas durante la obra y a 12 personas durante el resto de la explotación. Se prevén 328 amarres de 8 a 18 metros de eslora.

Por último el embarcadero de Port Ferrat. Supone una inversión de 43 millones de euros, 50 personas ocupadas durante la obra y 15 durante el resto de la explotación. Se prevén 88 amarres de 25 a 80 metros de eslora.

Los expedientes en marcha se encuentran en el siguiente estado, es decir a día de hoy. En cuanto a las ampliaciones, la ampliación del Club Náutico del Arenal se ha remitido a la Comisión Balear de Medio Ambiente. En cuanto al Club Náutico de Palmanova se requirió al club náutico la presentación del proyecto adaptado a la Ley de ports y está pendiente de que entreguen o no la documentación. El puerto deportivo de Cala En Bosch fue requerido de subsanación de deficiencias. El puerto deportivo de Portinatx fue requerido para subsanar deficiencias. Las instalaciones náuticas de Fornells fueron requeridas para subsanar deficiencias. Y el embarcadero de Port Ferrat en Ibiza fueron requeridos para subsanar deficiencias. Es decir, de los 6 proyectos en marcha, 5 están pendientes de subsanación de deficiencias por parte de los interesados, y el único que no y que se encuentra en estado más avanzado es el del Arenal.

Sobre el Arenal, decirle que el 5 de junio se solicitaron informes a todas las instituciones a las que se debían solicitar. Se emitieron dichos informes favorables. El 1 de junio de 2012 el proyecto se sometió a información pública. Se presentaron unas alegaciones por parte del sector, en el sentido de que se desvirtuaba la finalidad del club náutico, convirtiéndolo en una auténtica empresa lucrativa que competía deslealmente con empresas. Dichas alegaciones no pudieron ser estimadas porque al fin y al cabo la Ley de puertos permite a los clubes náuticos llevar a cabo estas ampliaciones. El noviembre de 2012 se solicitó informe de estudio de impacto ambiental. Y estos informes favorables de las distintas administraciones, con algunas recomendaciones también que constan en el expediente. Y en diciembre de 2012 se somete a información pública el estudio de impacto ambiental y ahí es donde PSM y GOB publicaron sus alegaciones que eran de carácter bastante político, no técnico y que ciertamente no acompañaron ningún tipo de documentación que las justifique. Esto es un poco por encima la historia del puerto del Arenal que es el que está más avanzado, porque ya le digo, los otros han sido requeridos para subsanar deficiencias y de momento nadie está subsanando deficiencias.

Y nada más. Para finalizar esta primera intervención decirle que supongo que esto le satisfará, porque he notado unas palabras de preocupación en su primera intervención. Existe el compromiso público, lo reitero aquí públicamente, del Govern de no dar ni una sola autorización de ampliación o no de nuevo puerto, sin el visto bueno del consell insular y del ayuntamiento respectivo, por lo que se va mucho más allá de las exigencias normativas sobre los informes que en general no son vinculantes. Con lo cual, nosotros con este público reconocimiento, público anuncio que hemos repetido en varias ocasiones de que no se hará absolutamente nada sin el visto bueno, sin la petición del consell insular afectado y del municipio o municipios afectados, nosotros por supuesto ni empezaremos a estudiar dichos posibles proyectos.

Le repito, por tanto, que vamos más allá de las puras exigencias normativas, puesto que la mayoría de informes que se requieren según las leyes que les afectan a estos expedientes, no son vinculantes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Duc els papers per mirar de tenir present tots els ports que havíem anomenat. En primer lloc agrair al conseller la informació que ens dóna i mirar si a la contrarèplica en podem adquirir alguna més. Ja dic, sempre serà més de la que ens va donar a la resposta escrita, que bàsicament ens deia que estudiava el que hi havia, quan nosaltres el que volíem saber era el detall.

Sobre l'actitud, unes paraules. Quan vostè ens havia dit que el 22 de setembre de 2011 en aquesta Comissió de Turisme, "*no nos planteamos ningún consumo del territorio. Nadie quiere destruir el territorio de Baleares*", i que la Sra. Lourdes Bosch, per donar-li la raó a vostè, insistia "*habrá que pactar garantías de sostenibilidad, con el compromiso de no hacer más consumo de territorio*", pensàvem en unes coses que evidentment durant la legislatura ha fet tot el contrari i aquí estam parlant de moltes hectàrees, estam parlant de moltíssims metres guanyats a la mar, només dels projectes que ens ha anomenat. Com ho quadra?

Em diu que *no se ha registrado ningún nuevo proyecto*. Però la veritat és que si fins i tot els dels anys setanta són reeditables, com ens hem trobat amb el de Sant Elm, que el Sr. Deudero volia rescatar, jo no sé si li hauré de demanar quants n'hi ha d'antics, perquè vostè em dona entendre que són els que vostè m'anomena, perquè, si no, és preocupant veure com s'allarguen i s'allarguen aquests expedients, seran de distintes legislatures, sense que se'ls doni un tancament definitiu en els temes. Per exemple i ja per demanar-li el primer, el Viver. Aquest anunci del Sr. Matutes que aparca aquest projecte, vostè en té cap coneixement oficial o hem de mirar una altra vegada la premsa? Realment el projecte de Ses Figueretes està aturat, com vostè apuntat, o segueix el contenciós ben igual que abans de la roda de premsa del Sr. Matutes respecte d'aquest projecte?

Bé, de les ampliacions, una que vostè comenta és s'Arenal, que els arguments són polítics i no tècnics. Jo li he llegit una part de l'informe que fa el Consorci de la Platja de Palma, ara n'hi llegiré un tros més. "*El análisis de la incidencia de la ampliación de los dos puertos deportivos a lado y lado de la playa de Palma, -està parlant de Can Pastilla i de S'Arenal-, tendría un impacto importante en el sistema de la playa de Palma que cambiará la configuración de la playa. No deben descartarse todos los efectos asociados al impacto sobre el medio biótico, praderías oceánicas, o al cambio de las corrientes y la posición de los emisarios actuales, así como los que están en consideración...*".

Fa tot un seguit de consideracions, vostè també les coneix, jo no tenc temps de parlar-ne, però que crearia una platja de grans dimensions dues vegades l'actual enmig, però que afectaria tota la zona dels costats, "*al abrigo del nuevo puerto deportivo, colmatando la salida del Torrent dels Jueus*". Jo crec que les consideracions que fa el Consorci de la Platja de Palma de molt de contingut i que després sembla que no són prou ateses.

Després, totes les que vostè no ha anomenat, que entenc que no existeixen, clar, no em quadren amb les 12 ampliacions i els 3 o 4 nous que ens deia el Sr. Deudero en aquelles declaracions de 2011 que, ja dic, són la gènesis d'aquesta iniciativa. Si vostè em diu que allò el que no és als *autos* no és al món, el Sr. Deudero deu viure fora del món, perquè ens va parlar de coses de què vostè avui no ens n'ha parlat, o a mi no me'n surten 16 dels topònims que vostè ha anomenat. Per tant, li agrairé si pot comentar alguna cosa més dels altres, per exemple el del Molinar, que ja hi ha una inquietud ciutadana al respecte, vostè què en sap? Si em diu que no en sap res i que no hi ha res, jo evidentment l'hauré de creure.

Respecte dels d'Eivissa, de Port Ferrat, sí que hi ha hagut també informes desfavorables. I m'agradaria saber quina valoració en fa, o el de Portinatx, que tenen realment retrets importants i havien tengut informes desfavorables i desestimació anterior, i vostè pareix que ho està intentant ressuscitar. Ens agradaria saber en quin punt real es troben.

També li demanaria sobre el tema de Portocolom, perquè concreti les preguntes que li he fet al respecte. I en general aquesta radiografia que per ventura és la part que menys ha tocat en la seva intervenció, sobre la redacció dels plans directors de cada una de les illes. Vostè quants d'amarraments creu que fan falta a les Illes Balears, més enllà dels 20.000, digui'm el nombre exacte que tenim, quants fa comptes dur-ne?, de quines eslores? Fa comptes donar tota la demanda que hi hagi a les Illes Balears, independentment de la seva capacitat de càrrega, independentment de la saturació que té avui el nostre litoral?, o no? Quins són els criteris, em diu que estiguem tranquils, però quan se'ns diu que vostè fomenta, promou i mira amb estima tots els processos a vorera de mar d'ocupació del nou litoral, tenint en compte que nosaltres ja trobam, nosaltres i moltíssims d'estudiosos que han avaluat aquest tema, consideren que ja tenim un litoral prou saturat, crec que dona per fer-ne una valoració.

Per últim, si pot ser, aquestes preguntes que jo li feia a la interpel·lació ens agradaria avui, si no, apunti-s'ho i que ens pugui fer arribar la informació, sobretot del nombre de vaixells que vostè calcula que van per les Illes Balears, de quants de metres són i quina és la correspondència amb els quilòmetres lineals de platja. Totes les preguntes que nosaltres li hem fet de cara a aquesta interpel·lació per fer una radiografia de quina és la situació actual, la veritat és que ens agradaria aclarir-les i pensam que ens donarà llum i ens donarà una mostra del moment en què ens trobam. Crec que és important...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sr. President. ... refer els ports esportius, totes les gestions que es facin respecte dels amarraments abandonats o que es puguin reordenar els espais, benvingudes siguin, optimitzant-los i de major eficàcia. Però el que sigui ampliar i tractar llacuna de mar, metres de mar, ens pareix un greu error i n'hi ha que realment són descomunals, els que estan prevists. Concretament el de Port Ferrat, que és impossible tractar-lo com un moll provisional. Li deman també específicament, considera un moll provisional la proposta de Port Ferrat a Botafoc? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. I per tancar el debat en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno en primer lugar yo le diría que las declaraciones que ha repetido en varias ocasiones sobre el no consumo de territorio fueron hechas en sede de Ley de turismo, no es de recibo sacarlas de contexto como usted está haciendo, porque yo estaba diciendo que cuando ustedes decían que la nueva Ley de turismo de las Islas Baleares, la nueva ley, iba a ser una ley depredadora de territorio, yo les estaba diciendo que no iba a ser una ley depredadora de territorio, sino que iba a provocar una renovación y cambio de categoría y aumento de estrellas de los hoteles y que es lo que está ocurriendo en estos momentos.

En cualquier caso, ya le digo y le he dicho que únicamente se están tramitando los puertos que les he dicho y que son los que estaban en la legislatura pasada. A mí me es muy difícil pasar a comentar supuestos puertos, comentarios que han aparecido, o reuniones que se van teniendo sobre posibilidades de inversión. Podríamos estar hablando de muchas posibilidades de inversión en las islas en general, en puertos, en ocio y en muchas cosas. Pero no podemos entrar en ello, porque hasta que haya una entrada real, oficial en Ports no hay nada a lo que se le deba dar la más mínima seriedad. Por eso hay puertos como el de Ibiza y otros muchos que se han ido comentado, que para nosotros no existen, son noticias que por motivos comerciales, por motivos equis, la gente puede anunciar o puede hacerte una visita.

Pero también hay que tener en cuenta una cosa, Sr. Alorda, y se lo digo con total sinceridad, hay que tener presente que las circunstancias económicas ahora han cambiado bastante respecto a las fechas en que se presentaron los proyectos, lo digo con total sinceridad y con cierta intuición, me da la impresión de que muchos de estos proyectos a los que pedimos subsanación de deficiencias, no se van a subsanar porque sus circunstancias económicas han cambiado. Entonces, sus posibilidades de financiación evidentemente han cambiado. ¿Cuál es nuestra voluntad? Actuar con seriedad, es decir, hay que subsanar, subsanen ustedes si quieren, si quieren y pueden. Y si no quieren ni pueden, se archivará el expediente. Pero por nosotros no se paralice, por inactividad de la Administración, que no se paralice. Si no se paraliza, luego ya los informes medioambientales dirán lo que tengan que decir, pero por lo menos nosotros vamos a intentar dar agilidad a la Administración.

En cuanto a la repercusión turística y el supuesto informe del consorcio, no engañe, no es un informe del Consorcio de la Playa de Palma. El mismo informe que consta en el expediente de (...), jefe de negociado de instalaciones y puertos de gestión indirecta, que es de 31 de enero de 2013 dice literalmente: “en el estudio de evaluación de impacto ambiental se justifica el impacto positivo en el turismo que tendrá el proyecto, potenciación del turismo de elevada capacidad de gasto, generación de un nuevo producto de turismo de invierno y ampliación de la demanda turística. Los organismos con

competencia en relación a las consideraciones alegadas, Consorcio de la Playa de Palma y Conselleria de Turismo y Deportes, han sido consultados. El primero no ha emitido informe alguno”.

Por lo tanto, no repita que el Consorcio de la Playa de Palma ha emitido informe porque no es verdad, no ha emitido informe alguno. En cuanto al segundo, pues ya no lo voy a repetir porque es totalmente favorable desde el punto de vista turístico. Pero es que además, ese informe que usted atribuye al Consorcio de la Playa de Palma y que no es del Consorcio de la Playa de Palma, sino que es del IMEDEA, en su volumen 4 tiene el estudio de la morfodinámica de la Playa de Palma hecho en marzo de 2011 y en su punto 6 establece unas conclusiones. y en el punto 6.3, ampliación de puertos deportivos, acaba, que es la última frase, en el folio 105, la última frase, la puede usted leer conmigo diciendo: “la consideración de la ampliación de los puertos deportivos necesita de un estudio de mayor detalle para contextualizar tanto los efectos específicos de dichas ampliaciones así como las posibles soluciones y alternativas”.

Es decir, estudio de mayor detalle, pues bien, ese estudio de mayor detalle en el caso del Arenal (...) se ha encargado y se ha encargado al organismo competente que es la Comisión Balear de Medio Ambiente para que haga el estudio de mayor detalle que se exige en el estudio de morfodinámica en la Playa de Palma del informe que usted defiende como única posibilidad para defender sus postulados. Y al final, es que el mismo ITOP en su informe dice que la Comisión Balear de Medio Ambiente es -y leo textualmente- “órgano competente para estudiar y valorar las incidencias medioambientales del proyecto”, según dice el informe del ITOP, por lo que creo que hay que tener un poco de cuidado, sentido de responsabilidad y esperar a que dicho informe se emita para sacar las conclusiones medioambientales.

Al final nos encontramos con que nosotros, creo que nuestro equipo de gobierno está actuando de una manera objetiva, tramitándolo y al final, enviándolo a la Comisión Balear de Medio Ambiente para que emita el informe porque es el organismo competente para hacer la valoración desde el punto de vista medioambiental, cosa que ustedes no hicieron puesto que en puertos deportivos, en las últimas fechas, al final puerto deportivo Port d'Es Torrent de Ibiza, denegado cinco días antes de tomar posesión; dársena deportiva San Telmo, dos meses antes de tomar posesión; Cala Bona, denegado un mes y ocho días de las elecciones; Puerto Deportivo Sant Antoni, denegado un mes y ocho días antes de las elecciones, puerto deportivo Punta Xinxó, denegado cuatro días antes de las elecciones, ... esto no es serio, esta no es la manera de trabajar, se estudian y se deniegan, sí o no, pero no, porque vaya a venir un nuevo gobierno, denegarlo todo, esto no es serio.

Esto constituye una falta de objetividad de un gobierno del que ustedes formaron parte y constituye un verdadero peligro público para la seguridad jurídica y para el desarrollo económico de nuestra comunidad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 427/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a consecució dels objectius de dèficit, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 224/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 427/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la consecució dels objectius de dèficit, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 224/13. Per defensar-la té la paraula el Sr. Marc Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. En una interpel·lació voluntària sense precedents, en un plenari extraordinari amb un únic punt a l'ordre del dia, compareixia el vicepresident per no retre compte de la consecució o no de l'objectiu de dèficit fixat pel mateix govern.

Sense informació, incapaç d'explicar-nos res, la seva intervenció tan sols va servir per aportar més confusió i més fosca als postulats del portaveu del Govern qui dies abans i després d'un Consell de Govern havia afirmat -i ho feia ara novament, divendres passat- que el dèficit públic corresponent a l'any 2012 se situarà en una forquilla que va de l'1,5 al 2% i que per tant, s'incompliran els objectius fixats.

Allò que havia justificat tota la política econòmica del Govern és *sancta sanctorum* de tots els indicadors econòmics que servien al Govern per justificar el desmantellament dels serveis públics, per paralitzar qualsevol inversió i per pujar tots els impostos possibles sobre el consum esdevenia de cop en una incertesa per al mateix vicepresident. El silenci, no, el menyspreu i la banalitat teòrica com a arguments d'una interpel·lació per amagar una realitat, per evitar donar la raó al portaveu del Govern, per reconèixer que tant de càstig social, que tanta retallada pública, que tanta pujada impositiva no servia ni tan sols per complir la seva màxima prioritat: l'objectiu de dèficit.

No ho va dir en la seva interpel·lació i continuam a data d'avui sense saber què pensa el vicepresident econòmic. La resta de governs autonòmics, la resta de consellers econòmics expliquen quin ha estat el dèficit públic als seus ciutadans; aquí, no. El mateix dia que en aquesta cambra se celebrava el plenari extraordinari per retre'n compte, ja fa d'açò tres setmanes, el Govern de la Generalitat ho feia públic, Castella i Lleó, la Manxa, Canàries, Galícia, Madrid, gairebé totes les comunitats autònomes ho han fet públic i en canvi aquí, a les Illes Balears, el vicepresident apareix i compareix no per no dir res, sinó per amagar tot allò que ell sap, per amagar els malabarismes financers de la seva conselleria, per disfressar i maquillar unes xifres de dèficit que li permetin apropar-se a uns objectius incapaçs d'assolir.

El Grup Parlamentari Socialista va acusar el vicepresident d'utilitzar la Llei de crèdit extraordinari aprovada per vostès per blanquejar gairebé un punt de dèficit públic, 300 milions d'euros que no es faran constar al còmput final, però que generen un forat amagat a la tresoreria del Govern, i el vicepresident en la seva compareixença va callar.

El Grup Parlamentari Socialista li va exigir una explicació pública, clara i transparent de les conseqüències que tindrà per al Govern la renegociació del deute i que representarà un increment de més de 600 milions d'euros més només en interessos en els propers deu anys, i el vicepresident en la seva compareixença va callar.

Li vàrem demanar que expliqués les desviacions al Pla d'equilibri econòmic financer, l'instrument que garantia, segons ell, el compliment de l'objectiu de dèficit i que ja disposa en aquests moments de clares advertències per part del mateix ministeri pels desviaments que s'han produït i que por fa saber com tenen pensat corregir-los i el vicepresident econòmic en la seva compareixença va callar.

Els ciutadans encara esperen una explicació del rescat sol·licitat al llarg de 2012 davant el Govern de l'Estat, una explicació detallada de les seves conseqüències i de les noves obligacions que el Govern es nega a fer i ara ja el Govern n'ha anunciat un altre, aquesta vegada pel doble.

Massa silenci, Sr. Aguiló, i és cert, no li negaré que val més un silenci que un engany o que una mentida, però en aquests moments quan tot s'enfonsa i la gent no veu sortida la necessitat de conèixer i saber esdevé més importants que mai. La gent exigeix respostes, argumentacions, les motivacions que porten a cadascuna de les decisions preses. La gent vol saber la veritat, i aquest govern o la nega o l'amaga.

Tots hem vist i patit les exigències i els sacrificis que s'han demanat als ciutadans per assolir el dèficit de l'1,5 al llarg del 2012 i que no aconseguirem, i la gent tremola quan li diuen que en aquest any que acabam de començar l'objectiu de dèficit no serà de l'1,5, sinó que multiplicam per dos l'exigència, ara un 0,7 i que açò voldrà dir més retallades, més gent al carrer, nous impostos, però ningú, ningú no té el valor d'explicar-los, de justificar-los. El vicepresident quan arriba l'hora de la veritat prefereix el silenci mentre executa noves retallades.

Divendres passat, una altra vegada, el portaveu del Govern ens anunciava la petició d'un nou rescat, aquesta vegada per més de 500 milions d'euros, l'evidència més clara que la confiança en les nostres institucions per part dels mercats continua devaluant-se dia a dia, la confiança, els ciutadans ja l'han perduda tota.

Això, ho anunciava el portaveu i del vicepresident econòmic, algú en sap res?, cap valoració, cap explicació de les conseqüències d'aquest nou fracàs de la seva política econòmica, cap explicació, cap resposta als innombrables interrogants que sorgeixen davant la petició d'aquest nou rescat. Tot just avui, un minut i mig per fer una referència a una pregunta del grup socialista.

Ho deia abans la gent necessita saber, conèixer, hem d'exigir-li, al vicepresident, que comparegui a aquesta cambra i que ho faci per explicar realment què està succeint dins un govern que fa aigua per totes les bandes, mentre els mercats, l'empresariat i els ciutadans el devaluen cada vegada més.

El vicepresident econòmic ha de pujar a aquesta tribuna i explicar què suposarà per als ciutadans el nou rescat sol·licitat o quins nous sacrificis, més encara, suposarà per als ciutadans el reajustament del Pla d'equilibri econòmic financer i és que aquest camí del Govern, aquest camí d'asfíxia i de penúria és un camí sense sortida perquè el seu objectiu final no persegueix realment el benestar de la gent ni la redistribució de la riquesa ni l'ànima d'un món més just, més igual, amb més esperances i oportunitats per a tothom.

El camí del Govern cerca garantir estatus i classes, elits i servidors, dificultar aspiracions i exprimir plusvàlues; una reforma laboral que dinamita els equilibris entre les parts mentre deixa sense opció a negociació als treballadors; una educació que selecciona i arracona cada vegada més prest dificultant oportunitats per reenganxar-se i beneficia sempre les famílies més estables, amb més recursos; una sanitat devaluada i sense serveis estalvia despeses i concentra riqueses. Aquest és el camí mercat. Res de tot açò no és casualitat.

El paradigma de l'ortodòxia econòmica tantes vegades somiada per la dreta ultra conservadora esdevé una realitat mentre el nostre govern, el Govern del president Bauzá i del vicepresident econòmic, juga al rol dels alumnes avantatjats, açò sí, explicacions als ciutadans, molt poques. Quantes coses diuen amb el silenci!, Sr. Vicepresident.

Per açò mateix, des del Grup Parlamentari Socialista duim avui en aquesta sessió plenària una moció que persegueix rompre amb el silenci institucional, garantir els drets dels ciutadans i guanyar en transparència.

Els proposam una estratègia que forci el Govern a ubicar de nou els ciutadans al centre de les polítiques públiques. Els proposam instar el Govern de les Illes Balears a fixar-se com a objectiu fonamental el manteniment i la defensa de l'estat de benestar i a no aplicar retallades en serveis i drets socials que el debilitin en les àrees sanitàries, educatives i socials.

Els proposam que sigui aquest, senyores diputades i senyors diputats, l'estat de benestar, el paradigma de les polítiques del Govern, allò que motivi esforços, fixi posicions i determini polítiques. Fixem i facem de l'estat de benestar el centre real de la política econòmica del Govern i per açò és necessari afavorir l'estabilitat pressupostària i reforçar el control dels comptes públics i tant com ho és!, però n'hem de ser conscients, no és suficient.

Demana també de la necessitat de garantir una sanitat universal i de qualitat, que vostès devaluen; una educació pública potent, integradora que brindi oportunitats reals als ciutadans amb pocs recursos, que vostès debiliten; exigeix de mecanismes justs que garanteixin una correcta distribució de la riquesa i d'estímul econòmics públics que impulsin de nou aquesta economia en declivi, que vostès no fan.

Ho repetesc, hem de devaluar l'indicador del dèficit públic de (...) la dreta ortodoxa del vicepresident econòmic i l'hem de posar al nivell d'altres indicadors econòmics i socials que garanteixin l'estat de benestar. Només així, la ciutadania recuperarà la confiança en la política. Només així, la ciutadania es veurà implicada en la resolució d'aquesta crisi i per tant, es començaran a assentar les bases reals d'un recuperació econòmica justa i duradora.

Per açò els proposam utilitzar els eines vàlides que es troben al nostre abast, diguem-li, al Govern, que dediqui els seus esforços a aconseguir el compliment immediat del sistema de finançament acordat i aprovat. Diguem-li que faci pinya amb la resta de comunitats autònomes per tal d'aconseguir major flexibilitat pressupostària, que canviï les exigències econòmiques acordades que porten als ciutadans pel camí de l'amargura. Demanem-li que trenqui amb aquesta política econòmica suïcida que consisteix en un barreig mal fet de retallades al sector públic de pujades impositives sobre el consum i de paralització de qualsevol inversió pública.

Balears necessita un canvi de plantejament, d'estratègia econòmica. El Govern ha de retirar de manera immediata l'avantprojecte de llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de la hisenda pública i ha de crear un vertader espai d'enteniment amb els sectors afectats.

Aquest parlament ha de demanar al Govern que la política econòmica no es pot construir únicament sobre la premissa de més i més sacrificis als ciutadans, que ell, que el Govern també té la capacitat i les eines per dissenyar plans d'estímul econòmic i que renunciar-hi amb l'únic pretext d'assolir un objectiu de dèficit autoimposat és allargar i retardar l'inici de la recuperació econòmica.

El Govern està errant en la diagnosi d'aquesta crisi i està errant en les mesures necessàries per fer-hi front. Les conseqüències, les estan patint els ciutadans cada dia i els membres d'aquesta cambra tenim l'obligació d'aturar-ho.

Acab ja, senyores diputades i senyors diputats, i acab amb una cita, el president d'una de les economies emergents i amb major creixement arreu del món ho explicava amb molt d'encert, deia qui va ser president de Brasil, el Sr. Lula da Silva: "Ens varen dir repetides vegades que primer havia de créixer l'economia i que després, només després, es pot redistribuir la riquesa. Nosaltres vàrem demostrar que el contrari era el camí correcte, s'ha de redistribuir la riquesa per fer créixer l'economia".

Senyores diputades i senyors diputats, demanem al Govern un canvi de rumb en les polítiques econòmiques, diguem-li com ho fan cada dia els ciutadans i l'empresariat que aquest no és el camí correcte.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular es manté una esmena, la RGE núm. 913/13, per defensar-la té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, he de començar la meua intervenció dient que el Sr. Pons avui arriba tard, arriba tard al seu sobrevingut interès per l'estabilitat pressupostària, pel control de dèficit, almenys això és el que diu el primer punt, evidentment la resta de punts diu tot el contrari i avui el seu discurs fins i tot ha estat contrari al que diu el seu primer punt.

El seu primer punt, de la moció, diu: "El Parlament de les Illes Balears es reafirma en la importància d'afavorir l'estabilitat pressupostària, de reforçar el control dels comptes públics i de garantir la transparència en la gestió pública", ho dic en majúscules: hi estam totalment a favor, votarem a favor d'aquest punt. Per cert, ja que parla de transparència estaria bé que vostès, copiant el que ha fet aquest govern i el que farem els diputats del Partit Popular publiquin també les declaracions de renda a la seva pàgina web.

Deia abans que el Sr. Pons arriba tard perquè... és que jo no he trobat, ho he cercat eh?, he cercat en l'hemeroteca, però no he trobat mai cap declaració del Sr. Pons a favor de l'estabilitat pressupostària, a favor del control de dèficit, no he trobat tampoc mai que reclamés durant l'anterior legislatura, al govern anterior, l'estabilitat pressupostària, precisament quan més necessari era tenir aquesta estabilitat pressupostària.

No record l'interès que avui ha manifestat, més bé diria que ha estat tot el contrari, el control de dèficit, l'estabilitat pressupostària no li importava gens, res en absolut i ho demostra el fet que vostè va ser president del Consell Insular de Menorca i durant els seus tres anys de govern mai, mai no va complir l'estabilitat pressupostària. Per tant, em sorprèn que avui vulgui que tothom afavoreixi l'estabilitat pressupostària, mai, i vostè va deixar un dèficit estructural al Consell Insular de Menorca de més de 3 milions d'euros. Per tant, poques lliçons ens hauria de donar vostè quant a dèficit.

El problema -i ho deia abans- és que aquest canvi de postura aparent que manifesta en el primer punt és per desgràcia de cara a la galeria perquè, és clar, seguidament la resta de punts de la moció caminen en un sentit totalment contrari. Per una banda demana control pressupostari i per altra banda se segueix la línia de sempre, de més despesa, de més endeutament, una esquizofrènia política que només és possible en un partit com el seu, com el socialista, on hi ha tantes opinions i hi ha tants de criteris distints i divergents com afiliats té.

Mentre que dèiem que el Sr. Marc Pons al primer punt arribava tard, al punt segon he de dir que arriba massa prest, demana que el Parlament constati l'incompliment de dèficit i deute fixat per al 2012, com podem constatar una cosa que encara desconeixem? No, no, escolti, és que desconeixem la dada real del dèficit, la desconeixem, no podem constatar una cosa que desconeixem. Açò és de sentit comú, comprenc que el seu sentit comú sigui molt poc comú, però és el que nosaltres creim que és el correcte. És a dir, constatar una cosa que coneguem, si no la coneixem no la podem constatar. Quan tenguem la dada després sí que podem constatar si hem complit el dèficit o no l'hem complit.

El que sí podem afirmar avui, s'ha dit en altres ocasions, és que (...) del dèficit en el cas de no arribar a l'1,5% hi estarà molt, molt a prop. Li dic més, amb total seguretat el dèficit d'aquesta comunitat autònoma s'haurà reduït en un any en més de 500 milions d'euros, en més de 500 milions d'euros en només un any. Un esforç titànic aconseguit amb el sacrifici de tots els ciutadans i que implica que el Govern hagi de recórrer, en menor mesura, a l'endeutament i que, per tant, açò suposi deixar una major disponibilitat de finançament per al sector privat, tan necessari ara per a la reactivació econòmica, un esforç de reducció del dèficit que suposa també poder pagar a tots els proveïdors, cosa que vostès no feien, i fer viable i sostenible l'estat del benestar.

En el punt número 3, hem presentat una esmena en el sentit que el Govern continuï fent l'esforç per complir amb els objectius de dèficit marcats des del consens entre totes les comunitats autònomes dins el marc del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes. Consideram que d'aquesta situació tremendament complicada n'hem de sortir tots els espanyols conjuntament, des del diàleg i des del consens. És incompreensible que sigui el PSOE que mantengui una postura enfrontada en aquests consensos i que sigui qui defensi rompre els compromisos presos de comú acord entre totes les comunitats autònomes. A vegades sembla com si el PSOE fos un apèndix més del moviment 15M o d'un col·lectiu antisistema. Hi ha uns compromisos presos dins el Consell de Política Fiscal i Financera que, evidentment, aquesta comunitat autònoma complirà o intentarà complir.

També presentam una esmena al punt número 4, i em sap greu, Sr. Pons, però l'he de corregir. Vostè demana exigir al Govern de l'Estat que compleixi immediatament amb el sistema de finançament acordat i aprovat. I jo li he de dir que el Govern de l'Estat compleix escrupolosament amb el sistema de finançament establert a la Llei 22/2009. No podem, per tant, exigir una cosa que ja es fa. I aquí sí que s'ha de recordar que la Llei 22/2009 és una llei que va aprovar el Govern de Rodríguez Zapatero i que el PSOE aquí, a Balears, va aplaudir amb entusiasme. Doncs bé, aquest model de finançament, que és el vigent, el Govern central el compleix de forma matemàtica. Una altra cosa és que no ens agradi aquest sistema de finançament. Li hem de dir, i els ho hem dit moltes vegades, no ens agrada aquest model de finançament, fins i tot vàrem presentar una esmena a una proposta seva perquè es digués dins aquest parlament que estàvem en contra de l'actual sistema de finançament, i vostès varen votar en contra.

En referència al punt número 5, seria bo que el Sr. Marc Pons em pogués dir què vol dir quan parla d'un pla de xoc amb mesures d'estímul que facilitin la reactivació econòmica. A què es refereix?, vol dir més inversió pública?, vol dir tornar a l'època dels plans E? Si açò és així, com confia finançar aquesta inversió pública?, d'on sortiran els doblers necessaris?, o, hem de fer el que feien vostès, no pagar? És a dir, què vol dir un pla de xoc?

Miri, Sr. Pons, aquest govern ja aplica mesures de reactivació econòmica, mesures que impliquen canvis normatius cap a una simplificació administrativa, donant suport a la internacionalització de les empreses, una llei turística que implica una inversió real aquí, a Balears, amb reformes hoteleres de més del doble que l'any passat. I encara que els sàpiga greu, ja veim els resultats, som l'única comunitat autònoma on per tercer mes consecutiu baixen les xifres d'atur interanualment. Avui hi ha menys atur que l'any passat, això és així, ho diuen les dades de l'INEM, ho diuen les dades de l'EPA, les dues coincideixen a afirmar la bona tendència de l'atur a Balears, unes xifres evidentment insuficients, és cert, però alentidores i que demostren que anam pel bon camí.

Jo em deman, com és que el Sr. Pons no va demanar un pla de xoc per reactivar l'economia durant l'anterior legislatura quan cada dia es destruïen seixanta llocs de feina i quan cada dia tancàvem quatre empreses? On era el Sr. Pons? Vostè era diputat, vostè era president del Consell de Menorca, què va fer per estimular l'economia? Alguns poden dir, miri, el Sr. Pons no va fer res, i jo els diré, tant de bo, tant de bo no hagués fet res, el problema és que amb les seves polítiques anava en el sentit totalment contrari al que era el lògic per reactivar l'economia. Vostè va ser responsable de l'estrangulament, en aquest cas, de l'economia de Menorca. Certament, coneixent la seva trajectòria em sorprèn que avui faci segons quines propostes en aquest parlament.

Quant al punt número 6, la defensa de l'estat del benestar, hem presentat també una esmena de substitució on es deixa constància que qui realment va posar en perill l'estat del benestar varen ser, precisament, les polítiques aplicades a l'anterior legislatura. I jo demanaria al Sr. Marc Pons, creu que deixar 327 milions d'euros en factures pendents de pagaments a l'IB-Salut ajuda a mantenir l'estat del benestar?, creu el Sr. Marc Pons que deixar sense pagar més de 140 milions d'euros a les fundacions hospitalàries, com son Llätzer, Manacor, Gesma, és defensar l'estat del benestar?, creu que deixar 1.400 milions en factures pendents de pagaments a proveïdor és afavorir l'estat del benestar?

Mirin, qui va posar en greu perill de supervivència l'estat del benestar varen ser vostès amb unes polítiques totalment equivocades. Si haguessin continuat amb els mateixos nivells de despesa i d'increment del dèficit de l'anterior legislatura açò hagués provocat en qüestions de mesos l'obligat tancament d'escoles, d'hospitals i de serveis bàsics. Si seguïem amb les seves polítiques ens conduïen al precipici. Qui ha apuntalat l'estat del benestar, qui l'ha fet viable i sostenible és aquest govern amb les seves polítiques decidides de reducció de la despesa i del control del dèficit. És increïble que aquells que varen trencar una comunitat autònoma siguin ara els que volen donar lliçons sobre l'estat del benestar.

Miri, Sr. Pons, i m'he saltat algunes coses que bé... faré una referència, en tot cas, al fons de liquiditat autonòmic. El fons de liquiditat autonòmic és un mecanisme de finançament súper transparent i que suposa poder accedir a un finançament amb les millors condicions que hi ha en el mercat, per exemple, el fons de liquiditat autonòmic de l'any passat ha suposat un estalvi per a aquesta comunitat autònoma de 66 milions d'euros amb interessos. Açò és mirar pels ciutadans de Balears, açò és mirar per aquesta comunitat autònoma. És necessari...hagués estat de beneïts no acudir al fons de liquiditat autonòmic.

Miri, Sr. Pons, el debat sobre el control del dèficit és un debat que vostès, els partits d'esquerres, el tenen perdut. Vostès són uns mals gestors, ho han estat sempre, són, açò sí, en canvi uns magnífics agitadors, saben molt bé dur pancartes, fer xiulades, sortir al carrer, açò ho dominen, és cert, però gestionar no, no saben gestionar. Vostès varen arruïnar aquesta comunitat autònoma, vostès varen posar en perill el nostre estat del benestar i ara, amb molt d'esforç, reconduïm aquesta situació per fer-la viable. El més trist de tot això és que des de l'esquerra encara no hagin fet propòsit d'esmena i continuïn insistint en un camí que s'ha demostrat equivocacat, i no parl del camí de la Sra. Mascaró, que també era un camí equivocacat, parl d'un camí que va triplicar els nivells d'atur, va triplicar els nivells d'endeutament, va incrementar el dèficit a xifres insostenibles i va deixar una comunitat autònoma a la vorera del precipici, ara, a la fi, anam en sentit contrari, implementam un model econòmic diferent, reduïm l'atur, controlam l'endeutament...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... reduint els nivells de dèficit, un model d'èxit front un model de fracàs.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca per fixar posició. Té la paraula la Sra. Mascaró, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Marc Pons, espectacular qui ens acaba de precedir amb la seva intervenció. Un dia en parlarem de camins, avui no toca, en parlarem, i li puc assegurar que com molt bé diu la Bíblia, els camins del senyor són inescrutables, però tots al final arriben a Roma.

Sr. Pons, el vicepresident el dia de la seva indescriptible intervenció de fa quinze dies, d'autolloança, va acabar la seva intervenció d'autolloança definint la seva política econòmica com a seriosa i responsable. Responsable, deia ell, irresponsable som jo la que ho diu, però ell deia "seriosa i responsable". Però es queixava que calia explicar-ho fins a deu mil vegades per mor que la demagògia de l'esquerra intentava embrutar-la per manca de projecte. Es veu que la demagògia només la senten de segons quina orella perquè si realment tenguessin una política seriosa i responsable no seria necessari que ens ho explicàs ni deu mil vegades ni cap perquè els resultats ho explicarien per ells mateixos. Però els resultats són els que són, atur a uns nivells molt més que preocupants, menys persones inscrites a la Seguretat Social, increment insostenible de famílies en situació de pobresa, retallades en serveis socials que no poden donar resposta a aquestes famílies, llistes d'espera brutals que poden posar en perill la salut de moltes persones, serveis educatius a mínims i tantes i tantes dades negatives que demostren que la política econòmica centrada exclusivament en l'objectiu de dèficit no només no millora l'economia sinó que incrementa el patiment de moltes famílies i de moltes persones.

Avui hem sentit el president del Govern, avui mateix, que deia que han d'equilibrar els comptes i han d'equilibrar el pressupost. Aquesta és la seva dèria, ni una paraula de les persones que pateixen, de les persones que han patit retallades, dels que no poden arribar a final de mes, ni una paraula del president, només equilibrar comptes i equilibrar pressupost. Però és que a més a més, tampoc no ho han aconseguit això, tampoc no han aconseguit l'objectiu del dèficit, ni tan sols la reducció del deute. No ho han aconseguit i ho volen amagar, però tanmateix les xifres són caparrudes, les xifres són caparrudes, i ho amaguen, com ens han amagat el destí dels doblers on han anat els que sobraven de la Llei de crèdit de finançament extraordinari, que no sé si qualque dia arribarem a saber quines són les partides finals d'aquests doblers.

Per tant, no han aconseguit els objectius, però sí que és molt preocupant perquè ells continuen fidels a la finalitat d'aquests objectius perquè aquests objectius són la base per a una altra finalitat. No hem d'oblidar que l'objectiu del dèficit en plena crisi amaga la finalitat de la dreta més rànica de servir als grans interessos econòmics a costa de l'interès general, a costa de la pèrdua de drets socials i del patiment de moltes i moltes persones. La destrucció del teixit social, la retallada de drets individuals i col·lectius aconseguits durant els darrers trenta anys, la deriva centralitzadora i el desprestigi i la devaluació del sector públic, que a les comunitats autònomes correspon essencialment a educació, salut i serveis socials, tot això, ho fan amb la finalitat de servir als grans interessos privats d'uns pocs.

Hem sentit per activa i per passiva expressions com que no podem gastar el que no tenim, que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats, que hem d'ajustar les despeses als ingressos i tot això per intentar fer creure que no hi ha alternatives, que l'única política econòmica possible és tenir contents els grans empresaris i rescatar els bancs, al marge de tot allò que puguin patir totes i cada una de les persones d'aquesta comunitat.

El problema d'aquesta terra, d'aquesta comunitat, quan ens diuen que no podem gastar el que no tenim, el problema és que sí ho tenim, però que ho gasten uns altres. Anys d'espoli fiscal consentit han contribuït a incrementar el dèficit i les mancances que pateixen les persones, les famílies i moltes de les petites i mitjanes empreses d'aquesta comunitat i és en aquest sentit, Sr. Pons, que esperam i desitjam un canvi també del seu partit, que en algun moment el PSIB ha de posar definitivament els interessos i les necessitats de les persones d'aquestes illes per sobre dels interessos electorals del PSOE. Com també ho hauria de fer el Partit Popular, però desgraciadament ho fa en sentit contrari, accepta, el Partit Popular tranquil·lament, que ens retirin les bestretes a compte del finançament, accepten que ens retirin les inversions estatutàries, accepten que no ens paguin ni les sentències fermes, i encara hem d'aguantar, nosaltres no, els ciutadans i les ciutadanes, encara hem d'aguantar que el president del Govern digui que no podem gastar el que no tenim, quan ells són culpables, bastant culpables, que no ho tinguem. Com hem d'aguantar que ajustem les despeses als ingressos, quan no s'esforcen a millorar els ingressos, ens retrauran una i una altra vegada el dèficit de 2010, però no volen assumir cap responsabilitat ni una per haver impedit l'increment d'ingressos vetant nous impostos en aquesta cambra, impostos que gravaven grans empreses i no les famílies mitjanes. També ens culparan del dèficit de 2011 quan no varen voler ni sentir parlar de recuperació l'impost de patrimoni.

I ara, quan a la fi han descobert que és imprescindible aconseguir nous ingressos, que comença ser hora d'ajustar els ingressos a les necessitats de despeses i no al revés, s'inventen uns tributs que esclafaran encara més les economies familiars, les de totes les famílies independentment de la seva situació econòmica, laboral o social. No poden tocar *lobbies* empresarials, no poden tocar els beneficis dels bancs, però les persones d'aquestes illes que ja paguen la benzina més cara d'Europa, deu euros per una targeta sanitària que no en val ni un, que s'han vist privades de bonificacions que els permetien viure dignament, ara, a més, hauran de pagar l'aigua, la llet, els refrescos molt més cars perquè la política econòmica del PP es basa a no tocar les grans fortunes.

I és per això, Sr. Pons, que li donarem suport a quasi tots els punts de la seva moció. Al primer punt ens abstenem, estam totalment d'acord en la importància de reforçar el control dels comptes públics i de garantir la transparència, també amb l'IRPF, perquè diu del Govern, però jo del Govern només he vist la del president penjada, a veure si serà veritat que hi seran totes, a veure si serà veritat, que tanmateix no aclariran res amb això perquè el Sr. Matas també el va penjar l'IRPF, i estan així.

(Remor de veus)

Està nerviós aquest senyor. Per tant, al primer punt ens abstenem, estam d'acord amb aquests dos punts, però no ens podem reafirmar en la importància d'afavorir l'estabilitat pressupostària mentre continui l'espoli fiscal, mentre continui l'incompliment de les inversions estatutàries o mentre continuem a la cua de l'Estat en inversions.

En el segon punt és evident que constatarem els incompliments dels objectius del dèficit i del deute fixat pel Govern, cosa que per a nosaltres no seria excessivament greu a no ser que hagi de suposar unes noves retallades. Llavors sí, però tenir un poc de dèficit i no superar l'objectiu del dèficit i tenir deute si el podem pagar tampoc no ens molesta excessivament.

Evidentment que rebutjam el calendari establert per als objectius de dèficit, que aquí darrera també hi ha la finalitat d'ofegar les comunitats autònomes per fer creure a la gent que l'Estat, que el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro ho farien més bé que aquests dos senyors d'aquí. Per tant, és necessari que el Govern es posi les piles per aconseguir una millor flexibilitat, cosa que els ho ha dit fins i tot el Fons Monetari Internacional. No sé si aquesta gent del Fons també fan demagògia quan no diuen els que ells pensen.

Evidentment al punt quatre, que s'ha d'exigir al Govern del Sr. Rajoy i el Sr. Montoro el compliment immediat del sistema de finançament acordat i aprovat, és cert que a nosaltres tampoc no ens agrada aquest sistema de finançament, no pels mateixos motius que el Partit Popular, el que hi havia anterior era molt pitjor, però el que tenim, com a mínim, s'ha de complir mentre aconseguim tenir-ne de millor.

Donarem suport també al punt número cinc, amb el benentès que no estam en contra dels impostos, que rebutjam els impostos del tipus que fa comptes posar el Govern que grava a tothom per igual, però estam convençuts que hi ha altres maneres de reformes tributàries com hi ha alternatives a la política econòmica del Partit Popular que evitarien retallades i que facilitarien posar en marxa les mesures d'estímul que vostè demana.

Compartim la necessitat de marcar com a objectiu fonamental el manteniment i la defensa de l'estat del benestar i de no aplicar retallades en serveis i drets socials. I és evident que si passen totes aquestes coses que vostè preveu com acudir al fons de finançament, que ja hi han tornat a acudir, per tant ja podrien demanar al president del Govern que vengui o si hem de modificar el pla d'equilibri, que és important per defensar aquestes mesures, per explicar-les als ciutadans, que ens ho vinguin a dir. Està bé que ens facin discursos sobre la teoria de la política econòmica però és molt més necessari i molt més important parlar de la pràctica i sobretot de les conseqüències d'aquesta pràctica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, Sra. Presidenta. De totes maneres hi tenc poca esperança. Ja ho hem vist amb la Llei de crèdit extraordinari. Els vàrem estendre una mà perquè ens donarien explicacions, i les explicacions han vingut tard i molt a mitges.

I res més, Sr. Marc. I, Sra. Presidenta, ja acab. Només crec que no importa, Sr. Marc, dir-li que en cas que acceptàs les esmenes del Partit Popular nosaltres en aquest punt no hi votàrem a favor, llavors.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup parlamentari que ho ha presentat per fixar-ne posicions. Sr. Marc Pons i Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He d'agrair d'entrada el suport de la Sra. Mascaró, i no es preocupi que hi haurà el paquet tal com l'havia presentat el Grup Socialista.

Respecte del Sr. Camps, els dos arguments de pes bàsicament de la seva intervenció han estat la crítica al passat -deixaré aquesta part de la intervenció a la darrera part de la meua intervenció, respondre a aquests arguments- i, l'altre, el fet que són un govern..., ha dit "són un govern d'èxit i exemple de bona gestió". Aquests quatre darrers dies per la premsa, és cert, tot ho ha ocupat l'especulació envers..., fins a quin punt eren certes o no les afirmacions que feia el Sr. President del Govern respecte de la farmàcia, i ha tapat quatre notícies informatives en matèria econòmica del Govern. I els hi recordaré perquè crec que val la pena posar-les com a bon exemple d'èxit i de bona gestió.

La primera gran notícia és que hi haurà la petició d'un nou rescat del Govern per part de l'Estat; açò és que, com que els mercats no confien en nosaltres, com que els mercats no ens deixen diners per finançar-nos, ens n'anam a l'Estat perquè ens els deixi. Primer gran fracàs després d'un discurs del vicepresident econòmic durant un any i mig en què assegurava i reafirmava que, de rescat, no n'hi hauria. La segona ha estat l'afirmació del portaveu, ja d'una manera definitiva, ho entendrem així, que efectivament no hi haurà compliment de l'objectiu de dèficit. Tot el que havia justificat les seves decisions, tot el que justificava les seves retallades, els increments d'impostos, el fet de no fer cap tipus de pla de xoc ni de pla d'inversió lligat directament a complir l'objectiu de dèficit, i van i no el compleixen. Algú hauria d'assumir algun tipus de responsabilitat i dir: "Eh, efectivament no ho estam fent bé, açò". No, el vicepresident no diu res, un altre bon exemple de gestió. La tercera és que havien anunciat que aprovarien la Llei de tributs; l'han arraconada. Les pressions dels sectors empresarials són tan fortes que deixen en evidència fins a qui punt està tot sol el Govern, un altre bon exemple de bona gestió.

I en aquest sentit ben igual sortia el Govern, com ho feia avui el Sr. Camps, explicant aquest exemple de com són de bons, i ens afirmaven que havien aconseguit el 90% dels objectius que s'havien fixat. El 90% són molts, i jo em deman aquest 10% que no han complert a què deu fer referència. Fa referència al fet que havien dit que reduirien o que crearien llocs de feina i en aquest darrer any n'han destruït més de 8.000, de llocs de feina? Es referia al fet que s'havien compromès a davallar els impostos i els estan pujant, i per tant tampoc no ho han complert? Es referia al fet que reduirien el deute i l'han pujada 1.000 milions d'euros només aquest any? Es referia al fet que hi hauria una supressió de les duplicitats administratives, quan no veim res de tot açò? Es referia al fet que ho feien tan bé que el rescat mai no seria necessari i finalment ho ha hagut de ser? Es referia al fet que gràcies a ells vindria la recuperació econòmica i els números ens diuen que cada dia anam a pitjor? Es referia al fet que complirien l'objectiu de dèficit i finalment no l'han complert? Es referia al fet que pagarien les factures a 30 dies, 25 o 30 dies, tal com afirmaven, i les factures del mes de gener o de febrer del 2012 encara no s'estan pagant?

Aquest 10% d'incompliment ho és, molt llarg, eh?, molt llarg. I puja aquí el Partit Popular i ens dóna una lliçó de bona gestió i d'exemple quant a allò que representa. Tal vegada resulta que aquest 10% que no havien complert és que també s'havien compromès a tancar el Joan March i el General i finalment no ho han fet, i deu ser per açò que realment vostès es deuen lamentar.

En matèria de finançament puja aquí el Sr. Camps i també ens diu que estan al dia en finançament i que tot els va perfecte. I jo els deman: i les inversions estatutàries?, 400 milions d'euros cada any que estaven compromesos 2.800 milions... I tant com sí!, i tant com sí, Sr. Camps. On són aquests diners?, com és que hi han renunciat? Els faig una pregunta: expliqui'm vostè quins projectes ha sol·licitat del Govern autonòmic a l'Estat per incloure en inversions estatutàries. Dos anys són 800 milions d'euros, 800 milions d'euros d'inversió, d'inversió aquí, 800 milions d'euros d'inversió que estam perdent per una falta d'exigència de reclamació dels recursos de l'Estat envers la nostra comunitat autònoma.

(Remor de veus)

Vol més incongruències?

(Petit aldarull)

Vol més incongruències, Sr. Camps? Ells ens deia: "El Sr. Pons ha pujat aquí dalt i ens ha reclamat un pla de xoc; açò és un desastre i hauríem de saber què és aquest pla de xoc". Miri, la setmana passada, mitjans de comunicació: "*Rajoy reclama a Merkel que aplique polítiques de crecimiento*". Després d'haver-nos dit que la sortida de la crisi era l'austeritat, que no podem gastar allò que no tenim, que l'única via possible són les retallades, el Sr. Rajoy demana a la Sra. Merkel un pla de creixement, que apliqui polítiques de creixement. Açò què és?, més inversió pública?, més ajudes a l'empresariat? I puja aquí vostè a explicar-nos que açò és impossible. Sap per què és impossible?, quan el deute públic era similar quan va arribar el Sr. Rajoy l'espanyol amb l'alemany; sap quin és el problema?, que nosaltres a Espanya ens hem fet..., tot el deute privat dels

bancs l'hem acabat fent públic, i açò ha acabat suposant una...
-en Zapatero no- ...açò ha acabat suposant una falta...

(Remor de veus)

...una falta de responsabilitat per part seva que acabant tenint la situació en què ens trobam en aquests moments. No hi ha confiança envers el Govern, envers el Govern ni autonòmic ni central, Sr. Camps, perquè ens està duent precisament per la via de l'austeritat, per la senda de constrènyer encara molt més l'economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, vaig acabant, però dues qüestions més, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dues no ho sé. Ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Demuestra, en qualsevol cas... Als altres els ha donat un minut i mig i dos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perquè a vostè n'hi havia donat dos.

(Remor de veus)

EL SR. PONS I PONS:

Ha explicat el Sr. Camps..., he vist que evidentment no ho ha entès perquè no és només l'objectiu de dèficit, és un paquet d'indicadors que els hem de fer empènyer de manera conjunta. Entendre el món envers l'objectiu de dèficit ens du a les polítiques cap a les penyes que vostès estan aplicant.

I acab ja amb el plantejament lligat a un servidor i a la feina que va fer o va deixar de fer, que mai van reclamar un pla de xoc, que mai no van fer un pla de xoc. Miri, de (...) tecnològica lligada a la fibra òptica i al Parc Bit, convenis amb majoristes turístics, inversions en carreteres, la Menorca talaiòtica, el pla insular de costes, pla de comerç, pla de formació... Tot açò van ser plantejaments que es van fer, i tant com sí!, i tant com sí! I ara li explicaré quina és la sensació que té la ciutadania de Menorca en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Acab ja. Li explicaré quina és la sensació de la ciutadania de Menorca en aquests moments. Allà tenim un humorista gràfic, que és Zaca, que és realment molt bo i que li reconeixem tots aquesta finesa a l'hora d'explicar les coses, i feia un acudit l'altre dia. Mostrava que es trobava dins l'avió el president del Consell de Menorca i el batle de Ciutadella, es trobaven per casualitat, i el president li deia: "Ep!, Xiqui, idò, què vas a fer a Palma?", i el batle de Ciutadella li deia: "Mira, vaig a despatxar amb el Govern perquè anar al consell a demanar qualsevol cosa definitivament és una pèrdua de temps".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, això...

(*Alguns aplaudiments*)

Passam a la votació. Feim votació separada del primer punt, és així?

Bé, idò ara votarem el primer punt, si els pareix. Votació. Iniciem.

Queda aprovat el punt primer per 52 vots a favor i 6 abstencions.

Ara començarem la segona votació. Començam. Iniciem.

Queda rebutjada per 34 vots en contra i 24 a favor.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1325/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a creació del consell assessor de municipis.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 1325/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a la creació del Consell assessor de municipis.

Intervenció per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca per fer la presentació de la proposició, per un temps de quinze minuts, del Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, les administracions, totes, tenen la seva raó de ser al servei als ciutadans, i en aquests temps de crisi i desconcert les administracions han de saber adaptar-se a la nova realitat, s'han de reinventar i fer-se a si mateixes menys burocràtiques, amb menys duplicitats i més eficaces, eficients, transparents i participatives, i tot açò, repetesc, per ser fidels a la seva raó de ser, servir més i millor als ciutadans. Crec que en açò tots estarem d'acord. I en aquest sentit crec encertat quan dic que és imprescindible fer front a assolir tres objectius fonamentals, estratègics, des del punt de vista democràtic de la recuperació

de la credibilitat, la confiança i el prestigi que haurien de caracteritzar el fer, el bon fer, de les institucions públiques.

Aquests objectius són, primer, establir millor i amb més detall les regles del joc amb les quals ha d'actuar cada institució; açò és les seves competències i el sistema de finançament que li doni autonomia, suficiència i corresponsabilitat. En segon lloc, respecte institucional, i respecte institucional no només és complir la llei, condició indispensable, sinó també que el canvi de les regles de joc es faci amb la participació de les parts, de les institucions implicades. I, en tercer lloc, la sinergia; la col·laboració i cooperació entre institucions dins el marc d'aquest respecte institucional a les regles del joc democràtic són avui imprescindibles per a la modernització de les nostres institucions. En definitiva, caminar amb les pautes que l'Estatut ja preveu a l'article 8.2 quan diu que l'organització territorial de la comunitat autònoma s'haurà de regir pels principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració, delegació i coordinació.

Així, idò, dins l'arquitectura institucional definida a l'Estatut renovat l'any 2007, els consells insulars i els ajuntaments no són en cap cas administracions perifèriques de cap govern central, són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears, cada una de les quals té les seves competències, funcions, serveis i àmbit territorial d'actuació, una arquitectura, idò, horitzontal, interconnectada i conjunta. I val a dir que en aquest entramat d'institucions els ajuntaments no són res sobrer, ni subsidiari, ni secundari, ni perifèric; són els governs a cada municipi, són les entitats bàsiques, primeres, de l'organització territorial de la comunitat autònoma, tal com descriu la Llei reguladora de les bases de règim local.

Avui, a diferència de temps anteriors, els ajuntaments ja no són un apèndix de l'Estat centralista, sinó que són entitats amb personalitat jurídica pròpia, amb capacitats normatives i executives, amb competències pròpies, amb recursos propis. Però a més a més és l'administració jo diria que més democràtica en el sentit d'estar més vinculada, més vigilada, més participada i més propera als ciutadans, al poble.

Aquesta enorme responsabilitat que dona la proximitat i el contacte directe i diari amb el poble no es tradueix en una organització clarament definida en l'àmbit competencial i clarament potenciada en la seva hisenda, i sobretot aquesta enorme responsabilitat no es correspon amb el tracte que rep per part de la resta d'administracions i institucions, governs i parlaments autonòmics i estatals, i en aquest sentit val la pena recordar quin ha estat el paper de les administracions i els governs locals.

En els anys que van des de les primeres eleccions democràtiques l'any 1979 fins avui la tasca assumida pels ajuntaments ha canviat la fesomia de les nostres ciutats, aportant als ciutadans elements de modernització i de benestar que han fet més habitables els nostres pobles i elevat la qualitat de vida dels ciutadans, un exercici de responsabilitat que els municipis han duit a terme sense que per açò s'hagi modificat el pes econòmic que els ajuntaments tenen dins el conjunt de la despesa de les diferents administracions públiques.

En qualsevol cas les relacions entre ajuntaments i resta d'administracions van més enllà del finançament i de l'àmbit competencial, tot i que no podem oblidar el compliment de les responsabilitats que govern central i comunitat autònoma, Govern balear i governs insulars, tenen envers l'administració local en el sentit de garantir l'autonomia i la suficiència financera. Més enllà d'açò, deia, hem vist com en reiterades ocasions la Federació d'Entitats Local de les Illes Balears ha posat de manifest una certa deslleialtat institucional per part del legislatiu i/o executiu estatal i autonòmic envers els governs locals, imposant noves obligacions sense establir de manera precisa com es finançaran, o modificant directament instruments de recaptació fonamentals per mantenir els seus ingressos.

És en aquest sentit on avui més que mai es necessita canviar el sistema de relació de les corporacions locals amb les altres administracions. Els ajuntaments són massa vegades considerats administració de rang inferior a les administracions autonòmiques, insulars o central, i és necessari rompre amb aquesta dinàmica. No hi ha administracions de rang superior i inferior, sinó administracions d'àmbits diferents, i hem de reivindicar que entre elles es produeixi un tracte i una relació de reciprocitat.

On hem, idò, de canviar les coses? On es produeix aquesta certa deslleialtat cap als ajuntaments? La proposat que feim crec que avui va clarament en aquest sentit, a donar resposta a aquestes preguntes. La llista en canvi podria ser molt extensa, però deixin que ho mostri en algunes qüestions jo crec que molt clares i crec que també molt poc raonables.

S'ha d'acabar amb la pràctica perversa que el Parlament o el Govern, quan legislen o reglamenten, ho facin fent recaure sobre els ajuntaments l'execució de determinades funcions o competències sense abans haver definit clarament el cost que implicarà assumir noves funcions i un sistema de compensació econòmica per fer front a la despesa que generarà. Així açò ha estat especialment greu en casos com, per exemple, competències en matèria d'activitats classificades o de seguretat a les platges.

També els ajuntaments no han de fer de banquers dels governs autonòmics i central. És freqüent que els governs obrin línies de finançament per a determinats tipus de projectes utilitzant la via dels plans 10, 20...; és a dir, el Govern finança una determinada obra però paga la seva part a l'ajuntament en terminis, en 10 o en 20 anys, i açò obliga que els ajuntaments s'hagin d'endeutar per avançar els doblers per tal que l'obra pugui tirar endavant, es pugui licitar i es pugui executar.

També és fonamental, per tant, en aquesta línia, que els ajuntaments tinguin un espai, un consell consultiu de municipis, se li ha dit a altres comunitats i a altres països, que fos necessàriament consultiu, consultat, abans de l'aprovació de lleis o reglaments, encara que les seves decisions o dictàmens no fossin vinculants. És necessari donar una llegida en clau municipal de les lleis i els reglaments que s'aproven, de tal manera que abans d'aprovar-se, de tramitar-se, es dibuixin els escenaris que implica cada decisió i com afectarà el funcionament dels ajuntaments i com condicionarà el servei que rebran els ciutadans; així, idò, aquesta manca de relació recíproca entre administració autònoma i administració local i

manca d'encaix en la definició i l'aplicació de les normes on els ajuntaments estan implicats.

L'exemple tal vegada més paradigmàtic, per sort avui diria que quasi superat, el trobam en aquella relació que es produïa quan l'administració autonòmica demanava -i ho feia habitualment- als ajuntaments ser exonerada de pagar taxes per fer una actuació a un determinat municipi però, en canvi, els ajuntaments sí que havien de pagar les taxes a la comunitat autònoma quan sol·licitaven un informe o un estudi. Per sort, com deia, açò és una pràctica pràcticament superada, però és la dinàmica que exemplifica molt una situació que encara avui crec que hem de resoldre i millorar.

Exemples d'aquesta manca d'encaix entre el redactor de la norma, sigui el Parlament, sigui el Govern, i qui l'ha de complir quan és l'ajuntament, en trobam molts, massa: la Llei del 14 de desembre del 2006, d'acompanyament, quan a l'article 16, capítol III, establia la tramitació dels parcs edífics sense el consentiment o l'informe favorable de l'ajuntament afectat; o la Llei d'emergències, que atribuïa noves funcions als ajuntaments; o la Llei d'activitats classificades, que feia el mateix sense cap de les dues no especifiqui quin és el cost d'exercir les noves funcions ni qui finançarà aquest cost. Ningú no pot dubtar que aquest fet no s'hauria donat si existís un filtre, un òrgan de consulta obligat que estudiés des d'aquesta perspectiva qualsevol iniciativa. I continuï, i/o la llei de mesures per a l'ordenació urbanística sostenible, quan a la disposició transitòria obliga els ajuntaments a regularitzar urbanitzacions sense serveis bàsics, generant als ajuntaments una pressió en molts casos de difícil solució. O la modificació de la Llei de funció pública, quan regula el coneixement de la llengua catalana a l'àmbit de l'administració local, sense tenir en compte que la normalització lingüística és també una competència dels ajuntaments. O la Llei de turisme, que supedita les competències urbanístiques municipals autoritzant canvis d'usos establerts, canvis d'usos, perdó, d'establiments, és a dir, transformar l'ús turístic en residencial, comercial, esportiu o, si cal, d'administració i docent. La Llei turística se situa per damunt del planejament municipal i els ajuntaments no poden dir res davant possibles canvis d'usos o increments de volum o d'alçada dels establiments, encara que contradiguin el seu propi planejament.

Els exemples i els casos són massa, ja no parlem, per tant, de definir el marc competencial ni del sistema de finançament, ni tan sols del compliment de les obligacions estatals i autonòmiques respecte de l'autonomia i suficiència financera, parlem de què els ajuntaments tinguin una participació activa en la definició del marc normatiu en el són part implicada, per competències, per execució, pel que sigui, i que açò es faci de forma instituïda. És aquí quan proposam la necessitat d'institucionalitzar la participació, la consulta i la intervenció en totes aquelles qüestions que afecten directament els interessos dels municipis, dels ajuntaments, de les corporacions locals a través de la figura del consell assessor de municipis.

La Llei reguladora de bases de règim local defineix, en el seu títol primer, que -i llegesc textualment- “Per a l’efectivitat de l’autonomia, garantida constitucionalment a les entitats locals, la legislació de l’Estat i de les comunitats autònomes hauran d’assegurar als municipis -i remarc- el seu dret a intervenir en totes aquelles qüestions que afecten directament el cercle dels seus interessos”. Aquesta figura, el consell assessor de municipis, està per tant plenament justificada i en alguns casos, en algunes comunitats autònomes ha assolit rang estatutari, aquest és el cas, per exemple, del Consell de Govern Locals a Catalunya; a l’article 85 de l’Estatut d’aquesta comunitat es concedeix al Consell el rang d’òrgan de representació i d’interlocutor dels municipis davant la Generalitat i ha de ser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afectin de manera específica les administracions locals. En altres comunitats, com el Principat d’Astúries, en la qual es basa la proposta que avui presentam, la regulació es fa a través d’una llei.

La lògica del nostre Estatut sembla que hagués pogut incorporar aquesta figura de consulta i participació dins el seu propi articulat, però no és així, ho hagués pogut fer a semblança, per exemple, de la Conferència de Presidents, que recull els principis també de cooperació, coordinació i lleialtat institucional, i que té com objectiu donar participació, la formulació de propostes, presa d’acords i si d’intercanvi d’informació entre les institucions, els governs balear i insulars de la comunitat autònoma.

En definitiva -i acab- el consell assessor de municipis vol ser un instrument al servei de l’eficàcia, de la simplificació i reducció de duplicitats i del respecte institucional, però sobretot, sobretot, en aquest moment de crisi un instrument a favor dels ciutadans, per tal que les institucions puguin respondre més i millor a allò que en aquests moments reclamen de totes elles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, en torn a favor de la proposició de llei, per un temps de quinze minuts. Ah, idè... Bé, intervenció per part del Grup Socialista, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Martí, el meu grup no pot donar suport al text que es conté a la proposició de llei de creació del consell assessor de municipis que ha presentat el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, tampoc no el necessita, aquesta proposició es prendrà o no en consideració en funció de la decisió que prengui el Grup Popular, que és qui té la majoria en aquesta cambra. Però li direm que no podem estar d’acord amb el contingut de la proposta, tal com s’ha presentat, perquè no té en compte l’arquitectura institucional que regeix aquestes illes; no té en compte que el nostre Estatut d’Autonomia estableix a l’article 70.2 que el règim local és una competència pròpia dels consells insulars, per això consideram que el text de la proposta presentada pateix una mancança molt important, que fins i tot podria posar en dubte la

constitucionalitat de la proposta. Trobam que la mancança fonamental que es detecta en el text d’aquesta proposició de llei és, precisament, que no ha tengut en compte els consells insulars en la creació d’un òrgan que, d’acord amb el que diu el preàmbul de la proposició de llei, pretén canalitzar les relacions interadministratives de les administracions territorials de les Illes Balears, i ho fa deixant de banda precisament les administracions territorials més singulars d’aquestes illes, deixant de banda els consells insulars, reconeguts com a administracions pròpies de les illes a la pròpia Constitució Espanyol, i que, a més, són l’òrgan de govern i administració de cada una de les illes que formen part de la comunitat autònoma per imperatiu estatutari, que els reconeix, a més, com a institucions autonòmiques, i que els configura, així, tal com ha reconegut repetidament la jurisprudència i la doctrina del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, com a institucions que gaudeixen d’una doble naturalesa, d’una banda, institucions de la comunitat autònoma, i de l’altra, administracions locals.

A això hi hem d’afegir que no només el règim local es configura com a una competència pròpia dels consells insulars, a l’article 70.2 de l’Estatut a què m’he referit abans, sinó que això significa també que correspon a aquestes institucions no només la gestió de la matèria en tot allò que significa cooperació local, per exemple, sinó també, i això és molt important, correspon als consells insulars la potestat reglamentària en matèria de règim local. Aquesta potestat reglamentària està atribuïda a l’article 72.1 del nostre Estatut d’Autonomia, quan diu que en les competències que són atribuïdes com a pròpies als consells insulars aquests exerceixen la potestat reglamentària. I aquest article diu més coses, en el punt segon diu que la coordinació de l’activitat dels consells insulars en tot allò que pugui afectar els interessos de la comunitat autònoma correspondrà al Govern. Però afegeix, i el punt 3 és molt important, diu també: No obstant l’establert en el paràgraf anterior, quan es tracta de la coordinació de l’activitat que exerceixen els consells insulars en les competències que tenen atribuïdes com a pròpies -i, recordem, el règim local ho és- haurà de comptar amb la necessària participació d’aquests.

Així les coses, ens trobam que un text que no té en compte aquesta previsió pot ser un text que sigui contrari, és contrari a aquesta previsió perquè en una competència atribuïda com a pròpia als consells insulars, com és el règim local, es pretén la creació d’un òrgan que s’assenyala com a de consulta i coordinació de les entitats territorials, diu el preàmbul, sense tenir el compte els consells insulars. Si tenim aquí tres nivells territorials, comunitat autònoma, consells insulars i municipis, aquest òrgan només preveu la interrelació entre comunitat autònoma i municipis.

És per això que el meu grup no pot entendre ni compartir la necessitat de crear un consell assessor de municipis que no contempli en el seu si la participació dels consells insulars. I és també per això que no podem estar a favor de la tramitació d'aquesta proposició de llei, tal com s'ha presentat a la cambra, perquè pensam que va en contra de les previsions estatutàries.

És cert que l'article 58 de la Llei reguladora de les bases de règim local, que és una norma estatal, faculta aquesta cambra per crear, mitjançant una norma amb rang de llei, òrgans de caràcter deliberant i consultiu, per articular la col·laboració de l'administració de la comunitat autònoma amb les entitats locals. Així mateix es recull en el preàmbul de la seva proposició, però allò que no està tan clar és que això es pugui fer desoïnt les previsions estatutàries de cada territori, ni està tan clar que aquesta cambra estigui facultada per crear un òrgan de caràcter deliberant i consultiu, per articular la col·laboració de l'administració autonòmica i els consells insulars, deixant de banda..., perdó, l'administració autonòmica i els ajuntaments, deixant de banda els consells insulars, perquè, recordem-ho, aquests són els que tenen atribuïda la matèria de règim local com a competència pròpia.

A banda d'això, tampoc no està tan clar avui i ara que sigui palesa la necessitat de la creació d'aquest consell assessor, també tal i com està dissenyat a la proposició de llei. Per això, entenem que és imprescindible escoltar els municipis i més concretament l'entitat que actualment n'ostenta la representació, com és ara la FELIB, sobre l'existència d'un òrgan d'aquesta naturalesa a la comunitat autònoma de les Illes Balears. No tenim clar que resulti necessari per atendre adequadament les necessitats de coordinació de les administracions locals ni que serveixi per potenciar fórmules de cooperació, tal com s'assenyala en el preàmbul.

El cas és que, en puritat, la creació d'un òrgan de coordinació interadministrativa hauria de nàixer de la iniciativa d'aquestes, no del legislatiu directament, i el meu grup entén que qualsevol iniciativa legislativa que es dugui a terme en aquest parlament, que afecti tan directament els municipis i les administracions locals com ho fa aquesta proposició de llei, s'hauria de fer escoltant la seva veu, assegurant la participació de tots abans de l'aprovació d'una norma que els afecta tan de ple.

I deim això perquè aquesta és una altra de les mancances que trobam en la tramitació d'aquesta proposició de llei, no coneixem l'opinió de les entitats locals sobre aquesta proposta i consideram que recaptar aquesta opinió és imprescindible. I resulta que, a diferència del que estableix el reglament que regula aquesta cambra per als projectes de llei, en què preveu un procés participatiu de quinze dies abans del termini de formulació d'esmenes, ens trobam que per a la tramitació de les proposicions de llei aquest procés participatiu, aquest termini de quinze dies d'audiència per poder escoltar la veu de les entitats locals i dels consells insulars no està prevista. I si la proposició prospera passarem directament al termini d'esmenes.

Hi ha un altre motiu també i és el fet que les Illes Balears comptam amb la FELIB, que actualment exerceix les funcions de deliberació i consulta sobre qualsevol proposta que els afecti, que és una entitat que, a més a més, gaudeix d'un prestigi reconegut i entenem que escoltar la seva veu és imprescindible. És cert que en aquests moments convulsos que ens ha tocat viure tot allò que sigui un avanç en "governança", tot allò que si un avanç en relacions multinivell hauria de ser benvingut, i també és certa la necessitat d'intensificar les relacions interadministratives de cara a assolir un pacte local per a les Illes Balears, és una evidència que tampoc no discutim, però en aquests moments en què a nivell estatal es du a terme un debat sobre la reforma de la legislació reguladora de les entitats locals, com també el paper d'aquestes, les seves competències, etcètera, allò que resulta més important a parer nostre és garantir l'autonomia de les institucions locals, l'autonomia de les entitats que han de ser escoltades en aquest gran debat. I és cert també que allò que passa a nivell estatal no és exemple de com fer les coses, perquè, pel que sembla, el Govern central continuarà, també en aquest tema, el camí de la imposició de la seva majoria, sense arribar als consensos i acords que afavoreixen la governabilitat. I en aquest context no està clar que la creació d'aquest òrgan pugui ser capaç d'assolir, com assenyala el preàmbul, els objectius d'acord entre administracions territorials per establir un règim competencial adequat que permeti potenciar les quotes d'autonomia local fins als nivells suficients per garantir les potestats públiques i les responsabilitats inherents al seu exercici.

Sense cap dubte seria molt lloable l'assoliment d'aquest acord a què fa referència el preàmbul, però no està tan clar si ara és el moment més adequat per a la creació d'un consell assessor de municipis que figura com a un òrgan paritari entre governs i ajuntaments, i ja no només perquè deixa de banda els consells insulars, sinó també perquè si assumeix aquest òrgan la funció d'òrgan de consulta i deliberació, en els termes que es proposen en aquesta proposició de llei, en haver de tenir una actuació paritària, podria minvar l'autonomia d'aquell ens que actualment representa municipis i entitats locals, com és ara la FELIB, que és l'ens que hem d'escoltar quan hem de dur a terme alguna proposició que afecti directament aquestes administracions.

En definitiva, no sembla que sigui el moment de crear un òrgan, amb funcions de consulta i deliberació, quan aquesta funció està actualment perfectament coberta per la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, que representa la pràctica totalitat dels municipis de les nostres illes, i en la que també s'integren els consells insulars, i que gaudeix ara d'una autonomia que potser estaria més condicionades les seves decisions si aquestes s'haguessin d'adoptar a través d'un òrgan en què formi part el Govern autonòmic i en règim de paritat.

En definitiva, entenem que el text que vostès ens proposen no satisfarà o podria no satisfer les exigències i necessitats de les administracions que, certament, necessiten ser escoltades per aquest govern, que, certament, no les escolta.

Entenem també que amb aquesta proposta no s'assegura el respecte a les peculiaritats i interessos locals per part dels poders autonòmics des del moment que deixam de banda els consells insulars.

I en definitiva, creim que no està clar que l'òrgan que pretenen crear amb aquesta proposició de llei pugui gaudir de tanta autonomia com té actualment la FELIB, que és l'entitat a través de la qual s'assegura l'escolta de la veu dels municipis, en totes aquelles actuacions que bé d'àmbit autonòmic, bé d'àmbit insular, duen a terme les institucions supramunicipals.

En qualsevol cas, el meu grup comparteix amb el grup proposant aquesta iniciativa, l'objectiu d'aconseguir que s'incrementi la participació dels ens municipals en tots aquells assumptes en què apareguin implicats interessos locals, perquè aquests puguin ser apreciats en la seva justa dimensió i no només des del punt de vista supramunicipal.

Compartim també l'evident transcendència del punt de vista supramunicipal, que ha de ser conjugat amb els enfocaments que permetin una percepció més ajustada de la realitat i de les entitats locals. I compartim la necessitat de donar resposta a les necessitats de representativitat i participació de coordinació i de cooperació interadministrativa, perquè es pugui materialitzar eficaçment. Però no podem donar suport a la presa en consideració de la proposició de llei de creació del consell assessor de municipis en la mesura que deixa de banda els consells insulars, que no assegura una veu dels municipis amb suficient autonomia, respecte de la qual no ens consta que ni municipis ni consells insulars hi estigui d'acord.

Per això anunciam també que el meu grup, en cas que prosperi la iniciativa, perquè compti amb el suport de la majoria dels grups d'aquesta cambra, i una vegada recaptades les opinions de la FELIB i d'altres entitats locals, en tot cas presentarem esmenes al text, d'una banda, per incloure la presència dels consells insulars, com a ens competents en matèria de règim local, i de l'altra, quant a la clarificació de les funcions i la composició d'aquest òrgan. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció per al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de quinze minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui la presa en consideració d'aquesta proposició de llei del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a la creació del consell assessor de municipis i, si bé és cert que a l'article 58 de la Llei reguladora de bases de règim local, es faculta les comunitats autònomes a crear, mitjançant una llei, òrgans de caràcter deliberant i consultiu per articular la col·laboració de l'administració de la comunitat autònoma amb les diferents entitats locals que hi pugui haver dins el seu respectiu àmbit territorial, també és cert que a l'article 4 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, es preveu un òrgan de representació dels municipis a les

institucions de les illes Balears i que la mateixa llei anomena Assemblea de Municipis.

Tal i com està regulada aquesta assemblea, ha de ser escoltada prèviament a la tramitació de les iniciatives legislatives que afecten de manera especial els municipis i la tramitació de plans i normes reglamentàries de caràcter autonòmic o insular. La composició, l'organització i les funcions de l'Assemblea de Municipis han de ser regulades reglamentàriament, malgrat aquest organisme no s'ha creat en l'actualitat, cal dir que, en cas de crear un òrgan assessor municipal, hauríem d'atendre, en la nostra opinió, el que es regula a la Llei 20/2006, ja que aquesta és una llei aprovada per aquest mateix parlament i que preveu la creació d'un òrgan assessor municipal.

Per altra banda, cal destacar que aquesta proposició de llei va en sentit contrari a les mesures d'austeritat i de simplificació de l'administració pública que adopta el Govern de les Illes Balears i que ja s'han materialitzat amb la notable reducció de conselleries, direccions generals, empreses públiques i d'altres entitats del sector públic instrumental, així com amortització de determinades places i totes aquelles mesures preses per assolir els deures que té la comunitat autònoma per reduir el dèficit públic i que es contempen en el Pla d'equilibri i financer.

No hem d'oblidar que ens trobam davant d'una llei que proposa la creació d'un òrgan administratiu, sense que s'hagi estudiat prèviament la seva necessitat actual, si les funcions que té assignades les pot dur a terme un altre organisme o institució pública ja creada que desenvolupi aquestes funcions d'assessorament o funcions semblants.

També cal recordar la tasca que desenvolupa el Govern de la comunitat autònoma per a l'eliminació de duplicitats a l'administració pública, les quals no només són una despesa innecessària sinó que, a més a més, compliquen les tramitacions administratives i dificulten les relacions amb els administrats. Per això hem de destacar la importància que suposa la tramitació de l'actual avantprojecte de llei per a la racionalització i sostenibilitat de l'administració local, pel qual es modifica la Llei reguladora de bases de règim local estatal i que, per primera vegada, tal i com es preveu a l'article 19, regula, i llegesc literalment: "*Se reconoce el carácter institucional de la Federación Española de Municipios y Provincias en tanto que asociación de entidades locales de ámbito estatal y con mayor implantación y, por tanto, legitimada para la representación de los intereses generales de la administración local en dicho ámbito. En representación de las entidades locales, la FEMP participará, junto con el Estado y las comunidades autónomas, en los órganos de cooperación multilateral en los que se debatan asuntos que afecten a los intereses de aquéllas y especialmente en el Consejo de Política Fiscal y Financiera.*"

Aquesta regulació és molt important, ja que per primera vegada es reconeix caràcter institucional a la FEMP i allò s'haurà de traslladar pel que fa a la FELIB dins el nostre àmbit territorial, és a dir, la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears també serà reconeguda com a institució pública a les nostres illes. Malgrat encara no sigui així, cal destacar que la FELIB, a l'actualitat, i així ho apuntava la portaveu socialista, ja es coordina amb l'administració de la comunitat autònoma i les entitats locals per tal d'assessorar-les en cas d'aprovació de normes legislatives o disposicions reglamentàries que afecten el règim local. En aquest sentit, la FELIB dóna trasllat de les normes que es troben en fase d'exposició pública a tots els municipis de les Illes Balears perquè aquests puguin fer arribar les seves al·legacions amb aportacions, després la FELIB recull totes les propostes i emet un informe en el qual es posiciona jurídicament sobre la normativa en qüestió.

Per tant, actualment la FELIB ja aconsegueix aquestes funcions consultives d'assessorament, d'informació i de dictamen i aquesta funció es veurà reforçada una vegada s'aprovi la llei estatal de racionalització i sostenibilitat de l'administració local. Amb tot això que acabam d'exposar no ens queda el menor dubte que crear el consell assessor de municipis és una clara duplicitat en tota regla.

Quant a l'article 2 de la proposició de llei que es presenta avui, relatiu a les funcions del consell assessor de municipis, pensam que per rebatre l'apartat a) queda més que argumentat amb el que hem exposat anteriorment, parlam de l'article 4 de la Llei municipal de règim jurídic, municipal de les Illes Balears, i parlam del que fa en aquests moments, el caràcter institucional que desenvolupa a la pràctica la FELIB. Pel que fa a l'apartat b), pensam que l'administració ja té òrgans per poder exercir la funció d'estudiar i proposar mesures en relació amb la situació econòmicofinancera dels ens locals. Pel que fa a l'apartat c) de l'article 2, on diu "proposar mesures d'assistència i assessorament de les corporacions locals assegurant la coordinació dels diferents òrgans de les administracions públiques responsables de la prestació d'aquest servei", cal dir que aquesta proposta no té per a res en compte el paper que desenvolupen -i també s'ha apuntat avui- els consells insulars amb els quals el Govern de les Illes Balears fa una feina important per tal d'evitar duplicitats de les dues administracions. En aquest sentit, cal dir que els consells insulars ja donen un servei d'assistència tècnica i assessorament als diferents municipis de les illes i amb ple exercici de la competència en matèria de cooperació local, és a dir, la competència de la qual són titulars els consells insulars i que es regula a l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia. Per això seria preferible, per ventura, centrar-se en aquesta tasca, en aquesta funció que exerceixen ja els consells insulars i millorar-la, potenciar-la o intensificar-la per tal de millorar les relacions amb els municipis.

Aquesta proposició de llei pareix que està dissenyada per a una comunitat autònoma que no tengui consells insulars, ja que no té en compte el paper que aquests desenvolupen pel que fa a les polítiques de cooperació. El paper dels consells no es menciona ni tan sols en el preàmbul de la llei que avui és objecte de debat, per tant aquesta proposició de llei pensam que està allunyada de la nostra realitat municipal i insular.

Pel que fa a l'apartat d), relatiu a les propostes sobre la transferència o delegació de competències a les entitats locals, cal dir que l'article 75.6 del nostre Estatut d'Autonomia diu que els ajuntaments de les Illes Balears, en la seva qualitat d'institucions de govern dels municipis illencs, podran assumir, en el seu àmbit territorial, la funció executiva i la gestió i les competències pròpies dels consells insulars o d'aquelles que els hagin estat prèviament transferides. Per fer efectiva aquesta competència, que haurà de venir dotada dels mitjans econòmics, personals i materials adequats, es requerirà l'acord del ple de l'ajuntament sol·licitant i del ple del consell insular respectiu, una vegada acordada la transferència del consell insular que contendrà els mitjans econòmics, personals i materials necessaris, es comunicarà l'acord plenari a l'ajuntament sol·licitants que, mitjançant acord plenari, l'acceptarà o el rebutjarà. Per tant, es poden crear comissions a l'efecte per a la delegació o transferència de naturalesa mixta entre l'administració sol·licitant i l'administració delegant, però no és necessari crear tot un organisme com es proposa avui.

També cal fer esment de l'apartat setè de l'article 75 de l'Estatut d'Autonomia, on es reconeix el dret que tenen els municipis a formar part de mancomunitats, consorcis i associacions els quals poden desenvolupar les funcions recollides dins aquesta proposició de llei i que, de fet, com ja hem comentat anteriorment, desenvolupa la FELIB en la qual són representats, voluntàriament, els municipis de les Illes Balears. I que, com dèiem anteriorment, veurà reforçat el seu paper amb el reconeixement d'aquest caràcter institucional que li donarà la llei que s'està en aquests moments tramitant a l'Estat.

I el mateix podríem dir de la resta d'apartats de l'article 2, com l'apartat f): informar de les necessitats dels ajuntaments en matèria de serveis mínims i proposar criteris generals per acordar la dispensa de la prestació i l'establiment de serveis mancomunitats; o pel que fa a l'apartat f): proposar criteris de col·laboració i coordinació perquè les diferents administracions públiques exerceixin funcions de cooperació econòmica, tècnica i administrativa o informar, amb caràcter preceptiu, les propostes de creació i extinció d'ajuntaments i l'alteració de termes municipals. Totes aquestes funcions poden ser, insistisc, desenvolupades per altres organismes de l'administració pública o per la mateixa FELIB.

Cal destacar que el Govern de les Illes Balears té la facultat de col·laborar i cooperar amb els diversos ens territorials, per tant amb els diferents municipis de les illes, i es desenvolupa una important tasca amb la col·laboració del Govern de les Illes Balears amb la FELIB, la qual també desenvolupa una tasca importantíssima com a institució intermediària entre govern i ajuntaments.

Pel que fa a l'article 3 de la proposició de llei, apreciam un criteri tècnic més que discutible en relació amb la composició del consell assessor de municipis. No es diu pràcticament de les seccions sectorials, per tant no sabem que és el que pretendria el legislador amb la regulació que ens presenten.

Quant a la composició del ple, a l'apartat 3.a), es fa una regulació massa àmplia, no es concreta gens quin tipus de representants de la comunitat autònoma són els que han de formar part del consell assessor de municipis. Tampoc no es menciona la necessitat que hi sigui present el director general competent del Govern de les Illes Balears. I el que ens sembla més greu de tot és que no hi hagi cap representant dels consells insulars, donat el paper que aquests desenvolupen a l'àmbit municipal.

Si vostès el que volen és fer una llei que ajudi els municipis i que faci una regulació per fomentar la coordinació entre administracions amb competències de règim local, no es pot oblidar de cap de les maneres el paper que els consells tenen dins aquest àmbit ni es pot passar per alt que aquests formin part d'aquest consell assessor.

Una altra qüestió seria si es plantejàs una assemblea de municipal, amb la qual cosa una assemblea de municipis seria únicament i exclusivament àmbit municipal, però és que en aquest cas vostès plantegen un consell assessor integrat per diferents administracions, en aquest cas únicament i exclusivament l'administració de la comunitat autònoma, el Govern de les Illes Balears i els municipis, sense tenir en compte, doncs, probablement la institució més important en aquest cas que serien els consells.

Tampoc no ens queda clar de quina manera pensen vostès que s'ha de fer l'elecció de representants del ple del consell assessor i deixen per a l'àmbit reglamentari una qüestió que no queda gens aclarida a la regulació legal que ens presenten avui, i això, per tant, pot suposar una complexitat tècnica en la seva posada en marxa, de quina manera, per tant, pensaven vostès fer les eleccions dels representants, quin sistema es podria utilitzar. Nosaltres tampoc no veim massa clara aquesta qüestió.

Per tant, pensam que per molts motius el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a aquesta presa en consideració, per motius tècnics, per motius estatutaris, per motius econòmics, per motius de la mateixa acció del Govern de les Illes Balears, seria incoherent en aquests moments aprovar un nou organisme que faci funcions totalment duplicades que ja són exercides per altres institucions o altres organismes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara és el torn de rèplica del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. No sé si serà necessari, vista la manca de suport de la resta de grups. En primer lloc, sí que voldria deixar clar i crec entendre que, a pesar de la discrepància amb el text, sí compartim, i és l'esperit de donar, articular formes de participació perquè les corporacions locals, perquè els ajuntaments participin en la tramitació de les normes que els afectaran per part de les diferents institucions, govern i govern balear i governs insulars.

Lògicament, crec que ningú no s'atreveria a dur aquí una proposta que per iniciativa pròpia, sense que els municipis doncs no hi haguessin hagut de dir alguna cosa. Mirin, això són les ponències de la FELIB, ponències sobre autonomia i competències locals, sobre finançament, les propostes de resolució que aprovaven els ajuntaments, per cert, una de les ponències redactades, concretament la que parla finalment del consell municipal, el nom que se li digui, el consell assessor, redactada precisament pels senyors, en aquells moments alcaldes, Ramon Orfila i Vicent Tur. Per tant, en absolut és una proposta que pugui venir inventada per part d'un grup i a iniciativa aïllada d'un grup, és la FELIB, per tant és la FELIB, la mateixa FELIB, la que vostès diuen que hauria d'haver estat consultada, és la FELIB qui, amb els seus documents, amb les seves resolucions, contempla la necessitat d'un organisme de participació, que doni participació als municipis, perquè consideren i, si no, llegeixen les seves ponències, que a moltes de les normes que aprova o que es tramiten per part del Govern, sigui autòmic, sigui estatal, no se'ls té en compte. I aquest és l'esperit i aquesta és la voluntat.

Estaria d'acord i totalment, crec que res més enfora de la intenció del nostre grup deixar de banda els consells, és cert que el text no dona el protagonisme i la rellevància que haurien de tenir els consells insulars i, per tant, en aquest sentit recolliríem absolutament l'aportació i el contingut i la reflexió que aquests han de tenir un paper clau en un organisme que és assessor, que ha de ser assessor, que ha de ser de participació dels ajuntaments, on efectivament els consells insulars hi tenen una responsabilitat de primer ordre. I crec que, efectivament, com deia, aquesta idea s'hauria d'incorporar lògicament si aquest text, aquesta proposició de llei hagués estat aprovada i considerada, iniciar per tant el tràmit legislatiu.

Els consells han de ser, com deia, protagonistes, però també és cert que el Govern, ens agradi o no, hi té avui encara un protagonisme també important. Moltes de les normes, dels projectes de llei que impulsa el Govern, amb els quals els ajuntaments hi estan implicats, doncs fan absolutament necessari que en aquest consell assessor el Govern, lògicament, hi tinguí presència i també els governs insulars.

Es deia que, per part del Partit Popular, una altra vegada se'ns argumenten les raons econòmiques; jo crec que la participació, quan es vol, pot ser molt barata, sobretot si d'aquesta se'n pot treure doncs més eficàcia i més eficiència. I en aquest cas, i jo ho deia al començament i a la justificació d'aquesta proposició de llei, l'objectiu no és incrementar burocràcia, sinó que l'objectiu és posar-se al servei de la millor coordinació, la millor cooperació entre administracions. Les raons econòmiques, per tant, no em justifiquen i, insisto, no justifiquen la manca de participació dels ajuntaments en la

creació de normes amb les quals hi estan implicats, i vull dir que açò no ho diu el nostre grup, són els municipis que, de forma reiterada, posen de manifest que s'aproven normes a les quals s'estableixen noves obligacions, obligacions que els afecten de forma directa, amb la prestació de serveis i a les quals no es preveu com aquests serveis, aquestes noves obligacions, seran finançats.

S'ha fet referència també que efectivament hi ha una altra circumstància i és que possiblement prest tindrem una nova llei o una modificació de la l'actual Llei de bases, però crec que estarem d'acord que els esborranys als quals hem pogut tenir o accedir no van en aquesta línia, no van en la línia de donar més participació als ajuntaments, no hi van, i tot el contrari, jo diria que van en la línia de reduir competències i de tornar a aquell debat de competències obligatòries i no obligatòries i oblidar aquella funció que al començament de la intervenció també exposava i és que moltes vegades els ajuntaments el que fan és assumir responsabilitats perquè els ciutadans que són prop d'aquests els reclamen una resposta per part de l'administració i ningú no respon, i ho fa, en aquest cas, l'ajuntament.

Efectivament, açò és una proposta de llei, però lògicament, i s'haurà vist que a l'articulat es preveu que s'haurà de reglamentar, es preveu que hi hagi d'haver un reglament per concretar aspectes que efectivament la llei no recull i que queden pendents de concreció, i en aquesta concreció hi hauria, hauria de ser una concreció feta lògicament amb el principal protagonista que efectivament, torn a insistir, és la FELIB i no és, en aquest cas, un protagonista, ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí. ... un protagonista que desconegui i que mai no hagi parlat d'aquesta proposta, sinó tot el contrari, és una iniciativa en la qual la Federació de Municipis de les Illes Balears s'havia pronunciat de forma reiterada a les seves ponències i a les seves propostes de resolució.

Així i tot, voldria recollir, tot i que el text no sigui del gust de la resta de grups, la voluntat que d'alguna forma aquesta institució sí que tengui la voluntat de donar, apropar la creació de normes que afecten els municipis, de donar participació als ajuntaments i a les corporacions locals per tal que mai no es puguin sentir oblidats o mai no es puguin sentir allunyats d'allò que ells també formen part, que són institucions d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. En torn de contrarèplica i per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Martí, compartim l'esperit a què fa referència, compartim la necessitat de donar més participació i més veu als municipis i a les entitats locals i hauríem pogut estar d'acord amb una norma que s'hagués presentat si hagués tengut aquest efecte, l'efecte d'alguna manera elevar a rang de llei les obligacions per part del Govern, per part també dels consells insulars, per part de qualsevol administració pública d'escoltar, de donar participació a les entitats locals.

Però el text que ens presenten, insistesc, per a nosaltres té dues mancances: una, l'oblit dels consells insulars, i dues, el fet que no tenim clar que un consell assessor, de composició paritària, govern-ajuntaments, i ni tan sols que fos govern-ajuntaments-consells insulars, tengués la suficient garantia d'autonomia de la veu de les entitats locals, molt millor representades, a parer nostre, a través de la FELIB. Per tant, és per això que no podem donar suport a aquesta iniciativa, perquè li hauríem de fer una esmena de totalitat, necessàriament hauríem de presentar un text alternatiu completament diferent del que es proposa.

Però sí vull dir que iniciatives de cara a donar rang legal a les obligacions d'escoltar la veu dels ajuntaments, de donar més "governança", més participació, en aquestes sí que ens hi trobaran si en presenten alguna, perquè es dugui, amb un procés participatiu i amb seguretat que aquestes veus són escoltades, sí que ens hi trobaran més endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dir que per a nosaltres tot el que sigui incrementar la participació dels municipis, dels ens municipals, amb això nosaltres hi estam d'acord, ens sembla bé; tot el que sigui major participació institucional i que puguin influir dins l'àmbit insular i dins l'àmbit autonòmic els ens municipals, sobretot per a aquelles qüestions que afecten el seu àmbit competencial, ens sembla absolutament extraordinari, però això no significa que s'hagi de crear un nou òrgan assessor, el qual, a més a més, consideram que no encaixa dins l'estructura administrativa que dissenya el nostre Estatut d'Autonomia.

A més a més, no estam d'acord que aquest organisme assessor desenvolupi les mateixes funcions que ja desenvolupa una altra institució important, la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, per tant consideram que hi ha una superposició, una duplicitat d'aquestes funcions administratives i entenem que aprovar això seria anar en contra de la línia que en aquest sentit posa en marxa el Govern de les Illes Balears de simplificació administrativa i d'eliminar duplicitats.

Hem de dir, en aquest sentit també, que els consells insulars haurien de ser una peça fonamental i clau en el règim local, perquè tenen la competència exclusiva. I dir, a més a més, que a Mallorca hi ha creada l'Assemblea de Batles, la qual vendria a ser un altre òrgan de consulta i d'assessorament dels batles de Mallorca. A Menorca hi ha la Junta de Batles, que també vendria a desenvolupar una tasca molt semblant i que, a més a més, té unes reunions periòdiques per tal de fer d'organisme intermedi entre els consells i els ajuntaments. I Eivissa també té el seu Consell de Municipis, Consell de Batles i Consell de Regidors, els quals també vendrien a desenvolupar una tasca i una funció molt semblant.

Per tant, més motius pels quals consideram que hem de votar en contra d'aquesta proposta que presenta el PSM.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, si els sembla bé, passam a la votació, no hi ha votació separada, per la qual cosa és una votació total d'aquest proposició de llei.

Començam, votam.

Aquesta proposició de llei queda rebutjada per 51 vots en contra i 6 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui, el plenari d'avui.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
